

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- 25 Liberi positi in conditione ex quibus coniecturis per fideicommissum vocati presumantur, & latus nu. 73.
- 26 Prohibitio alienationis favore liberorum, & descendentiū masculorum facta fideicommissum operatur, & quomodo ita facta cognoscatur.
- 27 Masculinitatis qualitas sēpius in conditione descendentiū, aut liberorum repetita inducit inter illos fideicommissum.
- 28 Prohibitio facta filio simpliciter, ne extra familiam, seu extra descendentes alienet, solum fideicommissum personale operatur, ut ad nepotes, & descendentes nō extēdatur, nisi facta esset cum causa expressa, quae illos quoque respiceret.
- 29 Prohibitio facta, ne quis possit ordinare, nec dispoñere in viua, nec in morte omnem dispositionem cōtrariam tam in viua voluntate, quam inter viuos excludit.
- 30 Verbum dispoñere ad vltimas voluntates adaptatur.
- 31 Fideicommissum successuum inter descendentes masculos de vno in alium ex quibus dispositis colligatur esse inductum.
- 32 Primogenitura antiquitus masculorum descendentiū gratia inuenta fuit.
- 33 Pactū, qd primogenitus succedat in certis bonis, favore matrimonii, & agnationis cōseruande, valide fieri potest, maxime stante loci consuetudine, & nu. 35.
- 34 Pactum de futura successione vniuersali non vlet, secus est in pacto de successione certa partis, vel certorum bonorū.
- 36 Fideicommissum dicitur inductum inter descendentes, vbiunque ordo primogenituræ inter eos seruandus est.
- 37 Primogenitura ordo est quidam ordo successuum, qui in fideicommissis familiæ, & agnationi debitus seruatur.
- 38 Prohibitio alienationis facta alicui sub nomine eius proprio dicitur personalis, neque ad filios, & descendentes prohibiti extenditur.
- 39 Etiam si cum causa, & ratione adiecta facta esset, & alio respectu realis dici posset, & nu. 57.
- 40 Prohibitio alienationis quo respectu odiosa, & restringibilis, & quo respectu fauorabilis, & extendibilis censetur.
- 41 Prohibitio alienationis facta filio sub nomine appellativo filij ad nepotes, aliosque descendentes non trahitur.
- 42 Prohibitio alienationis nisi in descendentes, vel extra familiam, aut simili modo facta inducit fideicommissum non simplex, sed conditionale, videlicet si extra descendentes, aut extra familiam fiat alienatio.
- Et quomodo ex alienatione locus sit fideicommissi, & nu. 54.
- 43 Prohibitio facta, ne bona extra filios, nepotes, & descendentes alienentur, inter illos fideicommissum non operatur, nisi ex alijs adiectis mens volentis fideicommittere colligatur.
- 44 Prohibitio simpliciter alienare extra filios, & nepotes, & descendentes suos nō dicitur prohibere ex testō transferre in sorores, seu alios, qui sibi ab intestato successuri essent.
- 45 Prohibitio alienationis simpliciter, siue extra familiam, & extra descendentes, siue vt remaneant inter illos, qui sint de familia, aut de descendentiis, vtroque casu fideicommissum non simplex, sed conditionale, si contra prohibitionem alienatio fiat, operatur.
- 46 Idem si dictum esset cum conditione, qd non possit alienare, seu dispoñere, nisi in filios, & descendentes suos masculos.
- 47 Conditione non purificata, perinde est, ac si actus conditionalis factus non esset.
- 48 In fideicommissis, aut alia materia onerosa mēs presumpta ex dispositis tm colligitur, neque satis est dispoñentē voluisse.
- 49 Expressum dicitur id, qd tacite ex alio expresso colligitur.
- 50 Mens presumpta, & coniectura ex quibus sit elicienda.
- 51 Extensio in fideicommissis, & prohibitionem alienationis de re, & persona ad aliam rem, & personam non fit.
- 52 Testator, & dispoñens qd nō loquitur, nec velle presumitur.
- 53 Substitutio fideicommissaria facta alicui sub conditione, si decesserit sine filijs, illo cum filijs decedente, expirat, neque amplius reuocalescit.
- 55 Prohibitio de non alienando conditionaliter expressa quando valere dicatur, & nu. 60.

- 56 Fideicommissum resultans non modo ex simplicibus, sed et ex geminata alienationis prohibitionem, dicitur conditionale, & non simplex.
- 58 Prohibitio de non alienando bona, nisi in filios, & descendentes fideicommissum non continet: Et si continet, plura est conditionale.
- 59 Clausula accessoria non mutat, neque alterat naturam principalis dispositionis.
- 61 L. 3. §. si quis ita ff. de adimen. lega. declaratur.
- 62 Condicio non semper illam, quae suspendit, significat, sed et doque pro grammine ponitur, maxime si dictum sit cum tali conditione, & vinculo.
- 64 L. is, qui ff. de lega. 3. declaratur.
- 65 Prohibitio simplex de non alienando facta pluribus vocatis, non inducit inter eos fideicommissum, nisi cum concurrat ex quibus mens testatoris volentis fideicommittere colligatur.
- 66 Glo. & Ioan. de Imo. in l. codicillis §. in istis tunc ff. de lega. 2. declaratur.
- 67 Prohibitio facta pluribus vocatis, ne alienent, sed in familia retineant, fideicommissum facit conditionale. Idem si prohibitus alienare extra illos de progenie.
- 68 At si haeres grauatū sit restituere illis de familia, cum prohibitionem alienationis sequuta, ne fundus de familia exeat, aut ne extra familiam alienetur, fideicommissum est simplex, & non conditionale: Secus si prohibitio iurum, & grauius de restituendo praecessisset nu. 70.
- 69 Prohibitio duplex de nō alienādo fortior est, quam simplex.
- 71 Ioan. de Ana. in cons. 47. declaratur.
- 74 Condicio, si sine liberis, quomodo favore liberorum dicitur appposita.
- 75 Masculinitatis qualitas favore agnationis adiecta fideicommissum inter descendentes masculos per se operatur, licet alios plures effectus operari possit.
- 76 Ordo scripturae, & intellectus seruandus est, & si intellectus non adsit, standum est ordini scripturae.
- 77 Inter descendentiū gradus primogenitus & ex eo descendentes primogeniti ex iure primogeniturae semper secundogenitis praeferruntur, & quomodo hoc procedat nu. 78.
- 78 Concessio castri, aut rei alicuius facta alicui pro se, & filiis suis simpliciter intelligitur facta ordine successuum.
- 79 Tenor concessionis, aut alterius dispositionis conspiciendus, & generis inspiciendus.
- 80 Ab intestato decedens verē, & propriē non dispoñit, nec ordinat, & quia verē dicatur dispoñere, & ordinare.

EPITOME.

FIDEICOMMISSVM etiam per prohibitionem alienationis in contractibus, & donatione inter viuos etiam statim, valitura fieri potest, & demonstratur, & quando.

Fideicommissum, & ius primogeniturae sunt eadem fideicommissi inter filios, & descendentes inductum dicitur, si quis donauerit Titium quendam, & castra cum conditione, & vinculo dictus Titius non possit nec in vita, nec in morte de dictis locis, & castris ordinare, nec dispoñere, nisi in filios suos masculos, & descendentes, & masculos legitimis de vno in alium secundum ordinem primogeniturae: Et si contingeret dictum Titium decedere sine filijs masculis legitimis, cum filia, & filiabus feminis, tunc dicta loca, & castra perueniant ad filiam primogenitam, & si aut ad illam, quae primum locum in ordine gerere teneret, cum hoc, quod illa teneatur aliquid habere, & filius primogenitus ex illis teneatur habere, & arma familiae ipsius donatoris, & filius primogenitus in dictis castris & locis succedet.

nec obstat iste tex. & c. ff. de verborum obligationib. Decius in consi. 38. lib. 2. col. in si. Bal. in l. peto. §. fra-
tre. de lega. 2. Io. de Anan. in consi. 7. Moder. in l. fi-
liusfamilias §. diui. ff. de lega. 1. Secus esset. qñ tñ prohi-
bitio alienationis in vltima voluntate fieret, quia si
deicommissum continere posset, vt infra dicitur. &
ar. d. l. peto. §. fratre. l. cum pater §. libertis cum alijs
ff. de lega. 2. dummodo nuda nō foret, alijs secus. d. l.
filiusfamilias §. diui. & l. Lucius in prin. ff. ad legat. 3.
Ratio diuersitatis esse pōt, qñ alienatio facta cōtra
prohibitionem testatoris ipso iure nō tenet, sicut qñ
contra legis prohibitionem facta foret d. §. libertis,
l. non dubiū C. de leg. l. quemadmodū. C. de agricol.
& censit. lib. 1. & testatoris dispositio par est legis di-
spositioni §. disponat in auth. de nupt. & volui Bart.
in l. seruo legato §. i. de legat. 1. At alienatio rei cōtra
prohibitionem alienationis in contractu factam te-
net, quamuis contra alienatē agi possit ad interes-
se, vt in l. ea legi C. de condic. ob causam. l. si ita quis
§. ea lege ff. de verborum obligationib. cum ibi no-
tat. & habetur per glossam in l. fin. C. de pactis inter
emptorem, & venditorē, & expresse hoc voluit glo-
sa in l. si. C. de rebus alien. non alienan. & in d. l. ea le-
ge. ¶ Præterea tñ propriē fideicommissa dicuntur, quæ
in testō, siue vltima voluntate fiunt, cōmittendo fidei-
dei heredis, seu illius, quem testator in aliquo hono-
rauit, de restituendo, instituit. de fideicom. h. eredi. §.
i. l. j. in principio. & in §. hoc autem cum gl. ff. ad tre-
bellianum; ergo in contractibus alienationem pro-
hibendo, fideicommissa fieri nequaquam dicendum
est, vt est de mente gl. & ibi Bar. in l. 3. in prin. ff. de le-
ga. 3. ¶ Sed præmissis nō refragantibus, verbis Vlpia-
ni ibi l. si fundus ff. de lege commissio. vtar. in hac spe-
cie iam decisa questio est, qñ fideicommissa etiam in
cōtractibus, siue alienationem prohibendo, seu alio
modo, quo fieri solent, facta valida sint, primo, tñ ga-
secundum leges, & foros regni Aragonum, vt mihi
præsupponitur, cautum est, alienationis prohibitio
nes passim tam in cōtractibus, quam in vltimis volū-
tatibus dominij translationem impedire: sed ratio,
quare (vt iam dictum est) de iure in cōtractibus fie-
ri ex alienationis prohibitione fideicommissa non di-
cuntur, esse dicitur, quia in contractibus alienatio-
nis prohibitio dñij translationē non impedit, in vlti-
mis vero volūtatibus secus cōtingit, in quibus pro-
hibitio alienationis ipso iure translationē dñij im-
pedit, ergo cū ex lege regni Aragonum par rō sit in
contractu quæ est in vltima voluntate, sequitur, qñ
sicut in vltima voluntate fideicommissa fieri permis-
sum est, ita & in contractibus ex eiusdem rōnis iden-
titate. l. a Titio ff. de verborum obligatio. l. illud ff. ad
legem aquiliam. ¶ Secundo eadem regni Aragonū
lege prouidetur, illud idē operari, & tantundē habere
effectum prohibitionem alienationis in cōtractu, &
inter viuos factam, quantum si in testō facta foret:
immò plus lex regni disponit prohibitionē aliena-
tionis testatoris, & phētium per omnia æquiparari:
igitur vtriusq; idem erit effectus, eademque potētia,
ad l. j. cum ibi nota. ff. de lega. 1. cum l. a. §. si iugit C. cō-
munia de lega. sed in vltima volūtatē ex prohibitio-
ne alienationis fideicommissa introduci possunt, vt in-
fra dicitur, ergo & in cōtribus. ¶ Tertio tñ hoc suade-
tur ex tex. in l. quoties C. de donatio. quæ sub mod.
ibi, vt post tps id, quod donatū est, alij restituat: hæc
enim verba sunt penitus, & merē obliqua, & fideicō-
missaria, vt declarat Bar. & ceteri in l. Cetero col.
pen. ff. de vulg. & pupilla. ergo verum est dicere, qñ in
contractu donationis inter viuos etiam fideicom-
missum fieri possit, vt in diuiduo volunt Oldr. in cō-
si. 139. vltis, Alex. in consi. 83. lib. 2. vlt. facti, & Deci.

in consi. 63. in 2. dubio in si. 2. col. ¶ Quanto in con-
tractu donationis causa mortis, quæ cū cōtra ali-
quem habeat vltimæ voluntatis, tñ cōueniat, &
verè dicitur contractus, quia a volūtatē donatoris
pendet, vt habetur in l. i. & 2. C. de donatio. ob cau-
tam. §. j. insti. de donatio. scriben. in d. l. si de lega-
tamen in illa fideicommissum fieri potest d. l. de
donat. cau. mor. l. ab eo C. de fideicommissis. vltis.
fin autem C. de caduc. tollet. cum pater §. commi-
de lega. 2. & l. 3. in prin. ff. de legat. 3. ergo & ¶ Quia
in contractu donationis causa mortis, & cū inter
virū, & uxorem fideicommissum fieri potest, quomodo
mortē confirmantur. l. si mortis. l. in donationibus
cum gl. C. ad legē falc. Sal. post Baldum in d. l. mor-
tis cum alijs proximē allegatis, l. i. §. sciendum ff. de
legat. 3. ex quo inferitur, quod quando donatio inter
viuos statim non valeret, sed morte confirmaretur,
vt quando esset facta filio in potestate l. i. in donatio-
C. de collat. & ibi habetur, l. filie. C. familia heredi-
& ibi Bal. tunc in illa fieri posset fideicommissum per
regulam d. l. j. §. sciendum, & d. l. in donationibus.
declarat Sal. in d. l. si mortis C. ad legem falcidiam
contradicit Bar. in d. l. 3. in prin. post glossam ff. de le-
gat. 3. si rectè eius verba considerentur, quando ven-
donatio inter viuos statim valeret siue extingueretur
filie, siue filio in potestate, vt ob menta, vt dicitur in
d. l. si donatione, & per Baldum in d. l. filie, tunc
fideicommissum fieri nō posset ad effectum, vt propter
eo modo valeret argu. d. l. in donationibus cum
no. per glossam, & Bartolum, & in dicta l. 3. §. si
legat. 3. & per Salicetum post glossam in d. l. si mor-
tis: effectualiter verò, vt locus sit restitutioni, & cō-
quenter, vt fideicommissum improprie tenet, etiam
in donatione inter viuos fieri potest d. l. quoties. C.
de donatio. quæ sub mod. nam in dispositione
suæ quis sic alteri pacisci potest, & tunc expando age-
tur, vt restitutio fiat, non autem ex testō, vt ibi dicitur
facit tex. in sui generalitate in dicta l. ab eo, & in d. l.
j. §. sciendum, & est gl. in d. l. 3. in prin. Immo antequam pōt
qñ quomodocunque aliquid de meo a me ad aliquem
perueniturum est, siue morte, siue statim id sit ac-
quiritur, & sic etiam si per donationem inter viuos
ego possem fidei committere, argumento l. sed etiam
§. i. ff. de lega. 3. in finalibus verb. & habetur etiam per
textum in dicta l. j. sciendum: sicut etiam dicitur de
vulgari, per quam regulariter datur hereditas, quan-
doque enim et fit in legatis. l. si legata. C. de lega. 1.
seuerinam in principio ff. de condit. & demonstrat.
Differentia tamen erit, an statim id sit perueniturum,
an verò post mortem dantis, quia primo casu ex eo
quod datur, non detrahatur falcidia, secundo autem
casu detrahi poterit. d. l. si mortis, d. l. in donatio-
bus cum ibi nota. C. ad legem falcidiam cum alijs
& hæc satis sint quoad istud primum dubium, nam
aliter respondendo prioribus allegatis, cum ex præ-
missis soluta remaneant. ¶ Secundam, & principia-
liorem difficultatem nunc aggredior, num inter
Enycus donator super dictis locis, & castris fidei-
missum reciprocum, & successuum voluerit in-
ducere, & præsupposito, qñ sic, cuius qualitas cōuenit
¶ An autē huiusmodi prohibitio alienationis in
vltima voluntate primo constet ex eo, qñ
cōtractu donationis facta reperitur, nā licet prohibitio
alienationis in vltima voluntate simpliciter facta
quam nuda non valeat, l. filiusfamilias §. diui. ff. de
ga. j. l. pater filium §. Iulius Agrippa. l. Lucius in prin.
capio ff. de legatis 3. tñ facta in contractibus

vno in aliū seruato ordine primogenituræ deferretur: cū
 † de natura nominis collectiui pluriū psonarū, plu-
 riumque graduū sit, vt secundū ordinē fideicēssionis
 ab intestato cōprehensi vocari dicantur. l. cū ita §. in fi-
 deicōmissio. l. pto. §. fratre ff. de leg. 2. l. i. ff. C. de verbo-
 rum significatiō. † Item dicēdo, nisi in filios, & descendē-
 tes de vno in aliū seruato ordinē primogenituræ in
 ferretur fideicōmissum fuccellitū, q̃ hæc verba de vno
 in aliū verificari nō possunt, nisi p̃ fideicōmissum, si-
 cut verba illa de h̃redē in h̃redem, vt declarat Deci. in
 consil. 3. 8. 2. col. j. volu. ergo inter descendentes don
 Petri de vno primogenito in alium primogenitum
 dicitur inductum fideicōmissum perpetuum sue
 cessiuo ordine: cum † descendētium appellatione
 omnes in infinitum comprehendantur, Bal. in cap. i.
 j. q. 4. sit inueltitū. Alexand. consil. i. 59. 2. volum. Do-
 mini. in cap. statutum il. 2. de hæret. in 6. Alexand. in l. i.
 berorum † addit. ad Bartolum ff. de verborum signi-
 f. l. i. C. de suis, & legit. & Deci. in consil. 3. 64. & faciūt
 æ, quæ de illis verbis de hæredē in hæredem faciūt
 Deci. in d. consil. 3. 8. in 2. & 4. colum. in fin. ¶ Secūdo
 vltra quod simplex prohibitiō alienationis posita cō-
 ditionaliter faciat prohibitionem non esse nudam,
 sed validam l. 4. ff. de conditio. institut. & ibi Bartol.
 Alexand. l. af. & alij post Bartolum in d. l. filius §. diui.
 † operatur etiā, q̃ inter illos, quorum fauore, seu
 cōtemplatione fuit apposta, dicatur introductum
 simplex fideicōmissum, vt videtur tex. notab. l. i. §. si
 quis ita legauerit. ff. de alimen. leg. vbi ex prohibitiō-
 ne alienationis p̃dictionaliter posita inferretur fideicōmis-
 sum inter illos, quorum fauore fuit prohibitiō facta,
 † ad iducendū. n. tacitū fideicōmissum sufficit p̃sum-
 ptæ, & cōsecratur mens dispensis. l. eum ppone-
 retur. ff. de leg. 2. l. i. §. qui solidum §. i. eodē tit. l. pater
 feuerinam in prin. ff. de condi. & demonst. l. hæredes
 mei §. cum ita ff. ad trebell. l. cum virum C. de fidei-
 commissi l. 3. §. conditio. ff. de adimen. leg. & infra dicitur
 ergo in casu, i quo agitur, inter descendētes don
 Petri de vno in alium seruato ordine primogenitu-
 ræ iductū fideicōmissum cēseri debet, & cōsequē-
 ter ipse don Franciscus Lopē, & sic inter ipsos præfe-
 rēdus est don Ioanni Lopē, & sic et sorori suæ ab eo
 h̃rdi iheritur: quoniā prohibitiō alienationis in vita,
 & i morte, hoc est inter viuos, & in vltima voluntate
 hoc significat: q̃ aut̃ illa verba cum tali conditio-
 ne & c. importent conditionem, ex verbis ipsis colli-
 gitur, vt voluit expresse Corne. in consil. 301. lib. 4. &
 cōdiuatur istud est de ditione, nisi, ibi nisi in filios, q̃
 iuncta verbis futuri tēporis importat conditionem,
 Bar. in l. j. in fin. 3. colum. ff. de cond. & demonstratio.
 ¶ Tertio, † per illa verba, nisi in filios, & descendē-
 tes masculos censet prohibita alienatio quoad extraneos,
 permisa vero inter ipsos filios, & descendētes masculos,
 q̃a dictio nisi posita post præcedentē orationē negatiuā
 inferret contrariā affirmatiuā. l. i. actio-
 ne. C. de tractatō. & ibi Bar. l. si et §. q̃ iniuriari ff. si
 quis cau. ergo iter ipsos filios, & descendētes seruato
 ordine primogenituræ dicet iductū fideicōmissum,
 vt colligit ex ijs, q̃ voluit Raph. Cuma. in d. l. q̃ romæ
 §. cohæredes, & Pau. de Castro in l. quoties la. j. C. de
 fideicom. q̃ dicunt, q̃ ex prohibitionē alienationis
 bonorum extra familiam, seu extra descendētes facta
 dicitur causari inter illos de familia, seu inter ip-
 sos descendētes fideicōmissum. d. l. voluntas C. de
 fideicommissi. l. qui solidum §. prædium. l. cum pa-
 tre §. libertis ff. de leg. 2. Pau. de Cast. in consil. 4. 45. j. vo-
 lum. Alexand. in consil. 56. in j. volum. in vlti. colum. &
 in consil. 23. consideratis colum. fina. 2. lib. & in consil.
 69. attentis colum. 5. libr. 3. qui latē concludit hanc
 esse sententiam magis receptam in casu, quo etiam

vno in aliū seruato ordine primogenituræ deferretur: cū
 † de natura nominis collectiui pluriū psonarū, plu-
 riumque graduū sit, vt secundū ordinē fideicēssionis
 ab intestato cōprehensi vocari dicantur. l. cū ita §. in fi-
 deicōmissio. l. pto. §. fratre ff. de leg. 2. l. i. ff. C. de verbo-
 rum significatiō. † Item dicēdo, nisi in filios, & descendē-
 tes de vno in aliū seruato ordinē primogenituræ in
 ferretur fideicōmissum fuccellitū, q̃ hæc verba de vno
 in aliū verificari nō possunt, nisi p̃ fideicōmissum, si-
 cut verba illa de h̃redē in h̃redem, vt declarat Deci. in
 consil. 3. 8. 2. col. j. volu. ergo inter descendentes don
 Petri de vno primogenito in alium primogenitum
 dicitur inductum fideicōmissum perpetuum sue
 cessiuo ordine: cum † descendētium appellatione
 omnes in infinitum comprehendantur, Bal. in cap. i.
 j. q. 4. sit inueltitū. Alexand. consil. i. 59. 2. volum. Do-
 mini. in cap. statutum il. 2. de hæret. in 6. Alexand. in l. i.
 berorum † addit. ad Bartolum ff. de verborum signi-
 f. l. i. C. de suis, & legit. & Deci. in consil. 3. 64. & faciūt
 æ, quæ de illis verbis de hæredē in hæredem faciūt
 Deci. in d. consil. 3. 8. in 2. & 4. colum. in fin. ¶ Secūdo
 vltra quod simplex prohibitiō alienationis posita cō-
 ditionaliter faciat prohibitionem non esse nudam,
 sed validam l. 4. ff. de conditio. institut. & ibi Bartol.
 Alexand. l. af. & alij post Bartolum in d. l. filius §. diui.
 † operatur etiā, q̃ inter illos, quorum fauore, seu
 cōtemplatione fuit apposta, dicatur introductum
 simplex fideicōmissum, vt videtur tex. notab. l. i. §. si
 quis ita legauerit. ff. de alimen. leg. vbi ex prohibitiō-
 ne alienationis p̃dictionaliter posita inferretur fideicōmis-
 sum inter illos, quorum fauore fuit prohibitiō facta,
 † ad iducendū. n. tacitū fideicōmissum sufficit p̃sum-
 ptæ, & cōsecratur mens dispensis. l. eum ppone-
 retur. ff. de leg. 2. l. i. §. qui solidum §. i. eodē tit. l. pater
 feuerinam in prin. ff. de condi. & demonst. l. hæredes
 mei §. cum ita ff. ad trebell. l. cum virum C. de fidei-
 commissi l. 3. §. conditio. ff. de adimen. leg. & infra dicitur
 ergo in casu, i quo agitur, inter descendētes don
 Petri de vno in alium seruato ordine primogenitu-
 ræ inductū fideicōmissum cēseri debet, & cōsequē-
 ter ipse don Franciscus Lopē, & sic inter ipsos præfe-
 rēdus est don Ioanni Lopē, & sic et sorori suæ ab eo
 h̃rdi iheritur: quoniā prohibitiō alienationis in vita,
 & i morte, hoc est inter viuos, & in vltima voluntate
 hoc significat: q̃ aut̃ illa verba cum tali conditio-
 ne & c. importent conditionem, ex verbis ipsis colli-
 gitur, vt voluit expresse Corne. in consil. 301. lib. 4. &
 cōdiuatur istud est de ditione, nisi, ibi nisi in filios, q̃
 iuncta verbis futuri tēporis importat conditionem,
 Bar. in l. j. in fin. 3. colum. ff. de cond. & demonstratio.
 ¶ Tertio, † per illa verba, nisi in filios, & descendē-
 tes masculos censet prohibita alienatio quoad extraneos,
 permisa vero inter ipsos filios, & descendētes masculos,
 q̃a dictio nisi posita post præcedentē orationē negatiuā inferret contrariā affirmatiuā. l. i. actio-
 ne. C. de tractatō. & ibi Bar. l. si et §. q̃ iniuriari ff. si
 quis cau. ergo iter ipsos filios, & descendētes seruato
 ordine primogenituræ dicitur inductū fideicōmissum,
 vt colligit ex ijs, q̃ voluit Raph. Cuma. in d. l. q̃ romæ
 §. cohæredes, & Pau. de Castro in l. quoties la. j. C. de
 fideicom. q̃ dicunt, q̃ ex prohibitionē alienationis bonorum
 extra familiam, seu extra descendētes facta dicitur cau-
 sari inter illos de familia, seu inter ipsos descendētes
 fideicōmissum. d. l. voluntas C. de fideicom. l. qui
 solidum §. prædium. l. cum p̃a ter §. libertis ff. de leg. 2. Pau. de Cast. in consil. 4. 45. j. vo-
 lum. Alexand. in consil. 56. in j. volum. in vlt. colum. &
 in consil. 23. consideratis colum. fina. 2. lib. & in consil.
 69. attentis colum. 5. libr. 3. qui latē concludit hanc
 esse sententiam magis receptam in casu, quo etiam

essent adiecta illa verba, vt in familia, seu in descēdēti
bus bona remaneant, vt p scrib. Bar. Ale. Soz. & alios
1 d. l. g. rom. §. cohāredes, videlicet Soz. i. 6. & 7. col.
Bar. in l. pater filiū §. fundū ff. de leg. 3. Corne. in cōsi.
22. §. col. 2. vol. cōcludunt inductū fuisse fideicomis-
sum: Sed ista verba phibeo alienationē bonorū ex-
tra familiā, quā innuunt extra illos de familia aliena-
tionē nō esse permissā, dicunt æquipollere verbis,
de quibus in ista donatione, videlicet, q̄ bona alienari
nō possint, nisi i filios, & descēdētes, vt ex verbis Ale.
& Soz. in d. §. cohāredes, & in locis alijs, p̄ximē allega-
tis colligit, ergo sicut p̄ ista verba, phibeo bona ex-
tra familiā alienari posse, dī induci fideicomis-
sum, ita & per illa, q̄ nō possint bona alienari, nisi in fi-
lios, & descēdētes: & tanto magis hoc videtur di-
cēdum in casu nostro, quoniam alia conie-
ctura, ex quibus appareret mētem Illust. donatoris fuis-
se, q̄ bona, hoc est loca, & castra ad descēdētes ef-
fent transiura ad fauorem masculinitatis, & primo-
genituræ, præferendo masculos primogenitos cate-
ris masculis, & fœminis, vt ex pluribus gradibus sub-
stitutionum factarum inferitur per ea, quæ habentur
per Pet. de Anch. in d. cōf. 74. & inquit Soz. in d. §. co-
hāredes in 6. col. & ē de mēte scribē. in d. §. diuī, q̄
18 licet prohibitio alienationis simpliciter facta tāquā
nuda nō valeat, tñ quando cōcurrerēt aliqua conie-
ctura, ex quibus appareret saltem tacite, ad quorum
fauorem, & contemplationē dicere, phibitio facta,
tunc valer, & operatur effectū fideicommissi, & ideo
19 q̄ quando prohibitio alienationis reperitur facta sim-
pliciter inter plures, quos testator honorauit, seu p̄-
dilexit, tunc eorum contemplatione facta censetur
etiam ad effectum, vt in casu alienationis ad illorū
fauorem dicatur inductum fideicommissum, vt est
gl. no. quam multum commēdat lo. de Imo. in l. co-
dicillis §. infituro. ff. de leg. 2. quod dictum substine-
ri potest, qñ vltra illam prohibitionem factam inter
plures concurrerent etiam alia coniectura, quæ ex
verbis testatoris colligi, & inferri poterant, vt in ca-
su d. l. codicillis §. mater, prout ē declarat insignis p̄-
ceptor meus Soz. in d. §. cohāredes in 6. col. ver. co-
gita tamē & c. iunctis p̄missis, q̄ oia optimē huic par-
ti don. Francisci inferuiūt, & faciūt ē ea, quæ ponit
Soz. in d. §. cohāredes in 9. col. ver. secūda cōclusio
de illa prohibitionē facta nisi requisitis illis de agna-
tione, seu nisi requisitis descēdētibz, q̄a talis phibi-
tio operat fideicommissum, si aliter facta fuerit aliena-
tio, ergo & in casu occurrēt dicēdū est idē, q̄a nō vī
differentia inter istos casus, vt ex verbis, & mēte illo-
rū colligit. ¶ Quarto q̄ hac parte inducō text. in l.
20 is. q. ff. de leg. 3. vbi qñ vni, vel duobus de familia, seu
de descēdētibz aliquid relinquit cū phibitione,
neid de nomine, seu de descēdētibz exeat, tñ nō
solū inter phibitos, sed ē inter oēs de familia, seu de
descēdētibz factū fideicom. censet: species autē no-
bis proposita eadē esse vī, quia vnus de filijs, & de de-
scēdētibz, hoc est don. Petrus fuit phibitus de
locis, & castris disponere extra filios, & descēdētes
suos, ergo inter omnes descēdētes sūlo ordine pri-
mogenituræ debet dici factum fideicommissum.
21 ¶ Quinto ad idē facit id, q̄ quod voluit lo. de Anan.
in cōf. 47. vbi phibitus alienare in vita, & in mor-
te extra illos de progenie censetur grauatus per fidei-
comm. illis de progenie ordine succēssiuo de vno in
aliū restituere, donec aliqui de progenie reperien-
tur, ar. d. l. cum ita §. in fideicommissio, & in l. peto §.
fratre, l. cum pater §. libertis ff. de leg. 2. cuius decisio
optimē inferuire videtur consultoribus, qui partes
22 don. Francisci defendendas susceperūt. ¶ Sexto q̄ qñ

phibētū ē simpliciter alienari castra, seu familiā,
aut domus, vel palatiū, quæ fuerūt maioribz, aut
quæ p̄sumitur disponens habere affectionē nō solū
prohibito dicitur valida, & non nuda, vt dicitur,
sed ex ea quocq̄ p̄sumit p̄ coniecturā mētem dispo-
nentis, & inter descēdētes, & eos q̄ sunt de familia
ctu fideicō. vt expresse dicit Pau. de Cast. & dicitur
l. voluntas, & Cyn. in l. quoties in fi. C. de fideicō. l.
lea lege C. de cōd. ob cau. ergo magis hoc dicēdū
est i casu occurrēt, i quo castra alienari phibita
re respectu descēdētiū, & sic respectu certi generis
p̄sonarū, q̄ nō dicitur nuda, sed de iure valida, quæ
vt ista phibitio alienationis castrorū aliquid opere-
neue dicatur vltra eius validitatē frustratoria, dicitur
dū erit, q̄ de casu fideicō. iducere: & hoc modo argu-
di sapē vtur Soz. in d. §. cohāredes in 6. & 7. col. &
seq. & i cōf. 43. 3. vol. ¶ Septimo arguo ex istis verbis
cōditionalibus sapē in donatione repetitis, & con-
tinerit dictū don. Petri Lopem decedere sine filijs,
& descēdētibz masculis & c. q̄ que enī regulariter
23 nō solent disponere, nec fideicom. inducere, si
quis vbi conditione fīsi quis omīf. cau. testat. l. cum
§. cum quis de lega. i. cum glo. l. lucius cum glo. dī
hare. in fi. & ibi Bar. & idem Bar. in l. ex facto tradit
ff. ad trebel. & ibi gl. tñ aliquibus alijs cōcurrentibus
coniecturis, ex quibus de mēte disponēis collige-
tur ipsū voluisse liberos politos in conditione
ci vocatos, tunc ista voluntas, & mens præfertur
p̄riā significationi, & naturæ verborum conditio-
nium ar. l. non aliter ff. de legat. 3. l. 3. §. conditio
adim. lega. l. in conditionibus primū locum, l. pater
seuerinam ff. de cond. & dem. vt voluit Pau. de Cast.
in cōf. 263. vol. 2. sicut in simili voluit Bal. in l. vna
C. de his, qui ant. aper. tab. limitado gl. abino. l. 7. p̄-
24 uoluit fideicō. conditionale pendere condōne nō posse
transmitti, nā secundū Bal. ibi fallit, quando de cōtra-
ria mēte testatoris appareret ex aliquibus coniectu-
ris: & optimē tradit Soz. i. l. hīdes mei §. cū ita. col.
ff. ad trebel. & i casu nostro possent quamplures conie-
ctura cōsiderari, ex quibus inferri disponēte voluisse
verba p̄ditionalia, si sine filijs, seu libris stare dispo-
sitiue, vt ex illis libris in condōne dicant p̄ fideicō.
25 vocati: & inter alias coniecturas est illa, quā ponit
Bar. in l. cēturio i. l. col. ff. de vul. & pup. qñ liberi po-
siti in condōne a testatore fuerūt grauari, qñ ergo
grauari nō possunt, nisi prius essent honorati ab eo
C. de fideicō. l. sed si sic §. ff. de leg. 3. ideo censetur in-
uitati, vt ē voluit Bar. d. §. i. quē i hoc multi sequuntur
sunt, vt habet p̄ Ale. in d. l. cēturio, & in varijs suis cō-
silijs, & aliorū infra allegandorū. ¶ Alia coniectura
est, quando liberi, seu filij positi in conditione sunt
descēdētibz testatoris, vt voluit Salicet. in l. 1. vbi
Bal. in lect. antiqua C. de conditio. infer. Pau. Cast.
l. filius familias §. cū quis ff. de leg. i. & i cōf. 6. 2. vol.
Corn. in d. l. j. & in cōf. 20. & 226. & 272. 4. lib. 2.
alijs pluribus consilijs suis. ¶ Tertia coniectura
qñ testator, seu disponēs exclusit propter masculos
ipsas fœminas, nam tunc liberi masculi positi in
conditione censentur honorati, vt voluit Guid. Pap.
suis quast. decisi. 184. & clarius i decisi. 469. Idem quā-
do testator, vel disponēs inter filios, & descēdē-
tes in conditione, si sine liberis, expellit qualitatē
masculinitatis, dicendo, & si decēsserit sine liberis
seu sine descēdētibz masculis, nam tunc liberi
masculi positi in conditione, si sint de liberis dispo-
nentis, censentur vocati per fideicommissum, vt
Guid. Pap. voluit in decisi. 600. quem refert, & se-
quitur Decius in consilio 287. ¶ Alia est coniectura
quando disponēs, qui apposuit conditionem
sine filijs, digressus fuit ad plures gradus substituti-
onum

simpliciter voluit Pet. de Anch. in consil. 74.
 Plurimum, quem multi sequuti sunt, quos
 de l. centurio & Soz. in l. cū aus in an
 de cōd. & demon. Plures alias cōiecturas
 de Calt. in d. cōl. 263. & Corn. in d. consil.
 27. vol. 4. quas referre longū esset, ex quibus
 libet politū in cōditione censetur voca
 re ad fidei cōmissum: sed qm̄ ad rē nostrā
 illas non refero, sed illas solum, quas su
 colidero, qm̄ fere omnes ad casum nostrū
 possunt, ut filij, & descēdentes masculi dicā
 cōmissum inuitati ad dicta loca, & castra:
 illi dominus donator praeulit masculos
 suos decēdentes nominando de illis
 mentionem fecit. Præterea transgress
 eadem cōditione liberorum ad plures
 distributionū, ut ex serie eorum, quae ipse di
 missit elici pōt, ergo &c. ¶ Octauo ¶ li
 illi, don Enycum donatorem alic
 corum, & castrorū prohibuisse fauore
 & descēdentiū masculorum, primo
 illae exceptā prohibitionē, ut ibi, nisi in
 descēdentes masculos, secundo quā ipsos si
 descēdentes dō Petri masculos in cōditione
 illorū cōtemplatione, & fauore hoc
 interpretatione censet, gl. in l. filius fami
 leg. nec nō apponēdo, & repetēdo
 mulieratē masculinitatis filiorū, & descēn
 tes, & dō Petri, praeulendū est, hoc fecit
 cōmplatione, & sic intuitu cōseruandā
 & masculinitatis: Igitur debet dici causa
 missum ut inferret ex prouisione, q̄ ipse
 in casu, quo dō Petrus Lopem decēde
 masculis descēdentiū, sed super
 temis, q̄ tūc filia seu descēdentes femina
 ad dicta loca, & castra admittenda esset
 p̄here cū aliquo honesto viro de
 o nō nascere filij masculi, primogenit
 deferre nomen, & arma de Chabeca de ba
 aqua mixtura, & possit succedere in dictis lo
 cōseruatione nois ipsorum dō Eny
 & faciat ea, quae proximā dixi de qua
 mulieratē toties considerata, & repetita
 masculinitatis, & pro cōseruatione nois
 descēdentes masculos dicat inductum fidei cō
 mmissum in ordine primogenituræ, ut ex disposi
 tione domino donatore inferret, & ex ijs, quae in
 cōditionibus inquit Guid. Pap. quae supra re
 per la in consil. 96. circa prin. in j. col.
 ¶ Deci. in cōl. 70. dominus Raynaldus,
 3. & 4. col. q̄ aiunt, q̄ licet aliās filij, & li
 cōditione non dicantur vocati, nec ho
 ex facto, & ex facto d. l. Lucius la. 2. cum gl.
 3. in cōditione de filiis, seu descēden
 tibus, qui sint de liberis disponētis, mentio
 tales filij, & descēdentes dicūt vo
 eos censetur inductum mutuū, & suc
 cedere cōmissum, ut in dictis consilijs.
 ¶ 7. & si q̄ filius fuit simpliciter prohibitus
 extra familiam, seu extra descēdentes, non
 inductum fidei cōmissum reale, sed solum
 cōmissum, quia prohibitio non se extendit ad
 descēdentes ex illa ratione, quia prohi
 bitionis est odiosa l. non vsque. ff. si q̄s a pa
 tris de verb. sign. Tamen quando prohibitio
 est facta cum causa expressa, quae etiam
 nepotes, & descēdentes, tunc illa extendi
 potest, & censetur prohibitio realis, & fidei
 cōmissum continere dicitur inter descēdentes, q̄a

ratio ampliat dictum l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de
 leg. 2. ut voluit Corn. in consil. 38. in 3. col. 1. vol. & cō
 si 297. 3. col. lib. 4. sed in casu nostro dō. Petrus filius
 sub nomine filius fuit prohibitus, & ex multis, & di
 uersis cōiecturis colligit ipsum Illustri. don Enycum
 voluisse prohibitionē extendi debere ad omnes de
 scēdentes pro cōseruatione nominis, & agnatio
 nis, seu masculinitatis descēntiū in infinitū, ut collig
 it ex illis verbis nisi in filios, & descēdentes mascu
 los, & ex pluribus alijs iā relatis, ergo iudicandū est si
 deicōmissum simplex saluo ordine primogenituræ
 inter oēs illos fuisse inductum: quo fit, ut dō. Ioannes
 Lopem filius secundogenitus don Enyci iunioris ex
 cluso don Francisco primogenito ex testā dicti don
 Enyci ad dicta loca, & castra admitti non potuerit,
 minusq̄ potuit ipse don Ioannes praedictus excluso
 fratre don Francisco instituere in dictis bonis soro
 rem dñam Elbiram, quia donec aliquis de masculis
 descēdentiū superesset, feminae descēdentes ad
 mitti non potuerunt ex testā, nec ab intestato, ut ex
 dispositis in dicta donatione probatur, & constat ex
 illo versu. & si cōtigerit il primo, & il secōdo cum se
 quētibz, tñcū illis verbis nō posset ordinare, nec
 29 disponere in vita, nec in morte, quae excludunt oēm
 dispositionē, quae in prium fieret tam in vltima volū
 tate, q̄ inter viuos, ut colligit ex verbis lo. de Anan.
 in cōl. 47. & optime faciunt ea, quae ponit Bar. in l. pe
 to. §. fratre in 2. col. ff. de lega. 2. Alex. in l. q̄ Romae. §.
 cohæredes. 4. col. versu. puto concludendū ff. de verū
 30 obl. Bar. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. eo. tit. ¶ Nā verbū
 disponere adaptat ad vltimas voluntates. §. disponat,
 in auth. de nupt. ¶ Decimo ¶ certum est, q̄ Illustri.
 31 don Enycus donator inter descēdentes masculos ex
 don Petro, illis deficientibus, inter descēdentes foe
 minas voluit ius, & ordinē primogenituræ introdu
 cere, ut inferretur primo ex illis verbis, nisi in filios, &
 descēdentes masculos de vno in alium seruādō ordi
 nē primogenituræ, quae verba cū sint collectiua, &
 stent dispositiue, significant inter filios, & descēden
 tes quoddam fidei cōmissum fm ordinē successiū
 de vno primogenito in alium d. l. cū ita. §. in fidei cō
 missio. ff. de leg. 2. l. si. C. de verb. sign. Soz. post alios in
 l. Gallus. §. quidam recte. ff. de libe. & posth. Secundo
 hoc inferretur ex illis verbis, & si essent plures filij, &
 filiae vltra primogenitū, quod omnibus &c. quae dñr
 reseruare primum locum successionis in dictis bo
 nis primo genito. tertio ibi, qm̄ nō superesset aliqui
 filij, & descēdentes masculi, relatis pluribus filiabus
 q̄ filia primogenita praefert ceteris: si enim donator
 voluit nō extrātibz masculis inter filias, & descēdē
 tes feminas de vna in aliā, seruandū esse ordinē pri
 32 mogenituræ: a fortiori dicendū est inter filios, & de
 scēdentes masculos hoc voluisse, ¶ cum illorū gra
 tia antiquitus tpe legis veteris testi inuenta fuerit pri
 mogenitura, ut legitur de Esau, & Jacob. in c. quā pe
 riculosū 7. q. 1. q̄ in vtero Rebecchæ matris bella ges
 serunt c. in apibus 7. q. 1. & fortē hac ratione Esau pri
 mo genito reseruata fuerat praeinentia primogeni
 turæ, ut ibi no. per lo. And. Hostien. & alios in c. licet
 extra de voto. Quarto etiam hoc idem colligitur, dū
 ipse donator disposuit, quod primo genitus ex filia
 primogenita ad dicta loca, & castra admittendus es
 set cū cōditionibus in donatione expressis, si enim
 inter descēdentes ex foemina hoc voluit, ergo & in
 33 ter descēdentes masculos ex masculis: ¶ Nam stan
 te cōsuetudine in loco, per pactum fauore matrimo
 nij fieri pōt, q̄ primo genitus succedere debeat i cer
 tis bonis, ut in castris, vel alijs, ut voluit Guido. Pap.
 in sua decisione 247. & facit id, quod voluit Bal. in c.
 j. §. filij si de feud. fuer. controuer. inter dom. &
 agna.

agna. & in c. j. de filiis natur. ad morgan. interest enim pro cōseruatione, & honore masculorū. & agnationis cōseruandæ, ne bona dispergant in plures, & hoc modo ad nihilum deducantur, arg. d. c. in apibus, per bona enim, & dinitias familiæ, & agnationes conferuari dñr, vt in l. j. §. sed si seruus in versu publice enim interest partus nō subijci, vt ordinū dignitas, familiæ rumq; salua sit ff. de vent. in spi. & habet p. lo. Fab. in l. fi. C. de pact. & in l. j. C. si mancip. ita fuer. alien. Old. in consi. 339. ad habendam. ¶ Nec obstat, q̄ pacto dari non possit successio l. hereditas C. de pac. conuen. cum sim ibi allegatis, quia pro solutione distinguendum est, t̄ q̄ aut conuentio facta fuit, q̄ altero p̄moriēte sine liberis, successio hereditaria, & vniuersalis omnium bonorū, seu quorū hereditaria ad superstitem perueniat, & tunc cum istud dicatur pactū de futura successione vniuersali, nō valebit, quia sic pactū hereditas dari diceretur cōtra l. pactum quod dotali C. de pac. & d. l. hereditas, aut pactū factū fuit, q̄ certa pars bonorum, vel certa bona deueniant ad superstitem altero decedente sine liberis, & pactū valebit, quia non d̄ de futura successione, nec de hereditate, Bar. in l. si quis seruum §. si cui certā ff. de leg. 2. in l. non amplius §. cum bonorum ff. de leg. i. si quis argētum §. sed si quis C. de don. & ar. eorum, quæ habentur in l. stipulatio hoc modo concepta ff. de ver. obli. & in d. l. si C. de pact. & hāc distinctionem ponit & sequitur Decius in consi. 225. Diuino implorato p̄silio, in causa & c. pen. col. versu. concludendo tamē & c. ¶ Addo proximē dictis tertiam speciem, 35 t̄ quando in capitulis matrimonialibus fauore matrimonij conuentum esset, q̄ certa bona, puta castra, semper peruenire deberēt ad primogenitum, seu ad descendentes masculos seruato ordine primogenituræ, maxime concurrente consuetudine loci, tunc enim ratione cōsuetudinis, & fauore matrimonij valebit pactum, Bal. in d. c. j. de filiis nat. ex matr. cōtra, ad morgani. in v. lib. feud. qui ait, q̄ Regnū Sicilia ex pacto defertur ad primogenitum: hoc modo intelli- garur illud, qd̄ voluit Guid. Pap. in q. 247. pactū & c. & etiam lo. Fab. in locis allegatis faciunt ea, quæ habentur in d. c. licet extra de vot. & ab hac sententiā nō recedit Decius in consi. 216. & in cōsi. p̄allegato 225. Ex quibus infertur, q̄ in casu nostro valuit conuentio donationi adiecta, q̄ loca, & castra ad primogenitos de vno in alium ex descendētibz masculis, & illis non extantibus ad primogenitas feminas peruenire deberent, consuetudo enim est in regno Aragonia, q̄ primogeniti in castris, & certis bonis succedant, t̄ Sed hoc esse non potest citra nomen, & ius fideicommissi, igitur inter descendentes seruato ordine primogenituræ necesse est dicere introductum esse fideicommissum, vt in simili voluit Decius in cōsi. 38. 2. col. i. vol. hoc idem importare illa verba de heredem in heredem, quia t̄ genituræ ordo censetur quidam ordo successiuus, qui in fideicommissis debitis familiæ, seu agnationi seruatur, vt in d. c. licet, & ibi Abb. post Hostie. & do. Anto. iuncta d. l. cum ita §. in fideicommissio de leg. 2. & in l. fi. C. de ver. sig. ¶ Rursus hīsto respectu censetur inter filios, & descendentes masculos dicti don Petri, vt supra, factum fideicommissum successiuum, quousque masculi superstitēs fuerint, sequitur, q̄ sicut post mortem don Ioannis primogeniti sine liberis don Enycus iunior, qui in primogenitura successit, admissus, & plaris fuit alijs fratribz, ita post obitū dicti don Enyci iunioris succedere debuit in dictis bonis don Franciscus eius filius primogenitus, & hoc virtute dictæ consuetudinis, & quædā bonis, & fideicommissi successiuū, in quo ordo primogenituræ seruatus fuit ar. d. §. in fideicommissi

so, cum alijs allegatis, & p̄sertim optimo nobilitate seruuit id, qd̄ voluit Pau. de Cast. in consi. 16. & in 2. vol. nō valuit ergo institutio, quam in dictis bonis fecit don Enycus iunior de Ioanne eius filio legitime dogenito, per quam ipse ad p̄iudiciū fratri fisci, cui iam ex dispositis in dictis pactis numeratilibz ius fuerat acquisitū, prohibitioni alienationis, & ordini primogenituræ p̄trauenit d. l. p̄iudiciū, & ibi Bar. de leg. 2. & per eū in d. l. si ita quis §. si sim, & eadem rōne etiam ad p̄iudiciū p̄teriti don Francisci institutio in dictis locis, & castris, & mina Elbira facta minus valida censenda est, & tunc bonis oibus remanet resoluta vltima principalis voluntas in dictis locis, & castris donatis voluit retrocedere, & seruandū esse ordinē primogenituræ inter filios, & descendentes don Petri quodā iure fideicommissi, sed an simpliciter, vel aliter istud in fine p̄sentis cōsultationis declarabitur. ¶ Hæc sunt, quæ p̄parete don Francisci agentis facere vident, q̄ & p̄moriēte aspectu appareant firma, & iure roborata, in his refragantibus, partes domine Elbire rex concessit, & vti priores, atque de iure firmiores esse existimant, 38 demonstrandū primo considero, t̄ q̄ prohibitio alienationis fuit p̄sonalis, quia solus don Petrus, & p̄teritus filius sub nomine proprio ipsius nō aut filius, sed sub nomine appellatio fuit prohibita, & ad hoc debet dici facta filiis, & descendētibz ipsius don Petri, vt est crebra, & magis recepta sententiā in l. Lucius §. sempronius ff. de leg. 3. per tot. & in d. c. in auth. de restit. fidei. Iaco. de Are. q̄ ibi lib. refert, Rom. in consi. 457. q̄ notabiliter distinguit, & similiter Imo. & Alex. in l. si filius familiaris, dñi in colu. & alij ibi ff. de lega. j. Sal. in d. l. volumus C. de fideicommissi. Deci. in consi. 217. col. 5. & consi. 26. & 378. Corn. in consilio 199. lib. 2. & consi. 18. lib. 3. Alex. 39 xan. in consi. 56. lib. 3. t̄ quod etiam procedit prohibitionis facta esse cum causa, & adiecta ratione, & alio respectu p̄stet dici realis, quoniam cum filius, & p̄sertim sub nomine proprio fuerit prohibitio, prohibito nō extendi debet ad nepotes, & alios descendentes, Deci. in consi. 287. in 5. & 6. col. & optimè batur in auth. de restit. fideicommissi. Nos igitur in prohibitionis, quæ alijs erat realis, quia factum in p̄terito, ex quo fuit relata ad filium sub nomine proprio, non extenditur ad nepotes, facit id, quod in d. c. Decius in consi. 95. 4. col. nam t̄ prohibitio alienationis respectu prohibiti est odiosa, non vtiq; adeo t̄ quæ ad parentem fuer. manu. Soz. in consi. 133. col. & cōsi. 43. in prin. lib. 3. Sed respectu illorum, quorum t̄ uore prohibitio facta est, censetur fauorabilis, Alex. in consi. 55. lib. 3. & in consi. 56. libro j. & consi. 23. lib. 3. Soz. in consi. 44. 2. volum. 3. lib. ergo respectu prohibiti illa prohibitio alienationis, quæ nomine proprio facta fuit, non debet extendi, sed restringi ad eū verò eorū, quorū fauore facta dicitur, p̄t̄ extendibilis, arg. eorum, quæ inquit gl. in l. vena magna C. de in ius vocan. vbi ex parte patroni, & liberti debetur reuerentia, est fauor, & ideo censetur operæ reuerentiales ad heredēs etiam extraneos patroni, sed ex parte liberi, qui prestare teneant reuerentiā, d̄r odii, & ideo non extenditur ad heredes extraneos liberi, qui reuerentiā prestare non teneant, & illam gl. doc. pro notabili signant immo etiam Decij in d. consi. 95. infertur, q̄ respectu etiam eorū quorum fauore facta esset, non debere extendi, & sic alij grauarentur, vt ibi signanter ipse Decius 41 rat. Et ideo t̄ prohibitio facta filio etiam sub nomine appellatio, dicendo filios meos prohibeo alienare non extenditur ad nepotes, & alios descendentes

q purū, & simplex dicat inducū, tñ postea in 4. col. ab hoc recedit, & q isto casu dicat fideicommissum pditionale, si sequuta fuerit alienatio, probat tex. in indiuiduo in d. l. quoties, l. cū pater §. libertis cū ibi no. In secundo casu q similiter inducū sit fideicommissum pditionale, si facta esset alienatio extra illos, de familia, seu de descendētibz, vñ casus in d. l. cū pater §. libertis, & est de mēte Bar. in d. §. coharedes, allegando tex. in d. l. peto §. fratre, & hoc tenuit in d. §. coharedes, Alex. in j. col. Deci. in p. 2. 17. col. 5. & in p. 3. 77. in 2. & 3. col. Bar. in l. pater filia ff. de leg. 3. Deci. in p. 3. 87. col. 6. & in cons. 2. 57. in primo dubio Et quāvis Soz. in p. 40. inter consilia Curtij, & in d. l. qui romae §. coharedes in 7. & 8. col. contrarium, voluerit, tñ ipse postea in cons. 2. 7. 2. vol. murauit se tentiam, & voluit sic induci fideicommissum cōditionale, vt ē refert Decius in d. cons. 3. 87. qui latissimē disputat & expresse tenet, quod ē in casu, q prohibita esset alienatio extra descendentes cum ratione, qā volebat bona debere remanere in descendētibz, dicatur induci solū fideicommissum conditionale, si ē factū fuerit, vt probari vñ ex tex. in d. §. nos igit in auth. de rest. fideic. arguendo à p̄rio sentiu ibi si nō dictū esset perpetuo & c. & Deci. in d. cons. 3. 87. respōdet omnibz, q i p̄riū allegari possent. Ista sententia confirmat ex mēte Raph. & Paul. in d. §. coharedes, & Salic. in d. l. quoties, nā qñ facta est p̄hibitio alienationis extra familiā, vel descendentes, censet facta solū hac de cā, vt res, p̄hibita alienari remaneat apud illos de familia, seu de descendētibz d. l. quoties, d. l. peto §. fratre, & d. §. libertis, ergo illa expressio, vt in familia remaneat, nihil operabit, qā est exprimere id, quod tacite inerat l. non recte C. de fideiuss. & in l. hac verba fidei leg. j. cum alijs similibz: Sed quando dictum fuisset simpliciter prohibeo extra familiam bona alienari, non censet inducū fideicommissum simplex, sed conditionale, ut supra, ergo idem dicendū erit, qñ essent et adiecta illa verba, vt in familia remaneat. Et per hanc rationem respondetur illis, q adducit Soz. in d. §. coharedes in col. 7. & in d. cons. 4. 3. volu, quia fatetur istū casum esse dubitabile, & q verba Bar. in d. §. coharedes possunt trahi ad vtranq; partem, qñ vero vltra prohibitionem extra familiam, seu extra descendentes per modū rationis essent adiecta illa verba dicendo, quia voluit bona remanere in descendētibz, seu quia voluit ad eos peruenire, tunc diceretur inducū fideicommissum simplex post mortē, si sine libertis & c. Quia illa verba per se apta sunt importare, simplex fideicommissum l. 2. C. cōia de leg. l. cū ita §. in fideicommissis, & ibi Cūma. declarat ff. de leg. 3. sed in hoc etiam casu Deci. latissimē disputando contrarium verius esse ostendit, vt etiam supra retuli in d. cons. 3. 87. Quo fit, vt omnino vera sit sententia illa, q qñ dictum fuit prohibeo alienari extra descendentes, dicatur inducū fideicommissum conditionale, vt expresse voluit Decius in cons. 20. inter sua 46 40. consilia, Alex. Soz. & alij in d. §. coharedes: Sed verba illa cum conditione, qd non possit alienare, seu disponere nisi in filios, & descendentes suos mascululos absq; alia adiectione verborum, de quibus supra, virtualiter equipollere dicuntur illis verbis, qñ nō possit alienare extra filios suos, & descendentes, vt ē p̄supponit las. in d. p. 96. lib. 4. ergo sicut verba illa extra filios & c. nō dicunt causare aliquod fideicommissum vt voluit ibi las. ita ē in casu nostro, in quo dictū fuit nisi i filios, & descendentes, vel si volumus tenere, qd illa verba extra filios, & descendentes fideicommissum importent, vt verius videtur dico, quod illud dicatur fideicommissum conditionale, non autē

tem simplex, vt dictum fuit. Sed non reperitur, q don Petrus, qui fuit prohibitus, contra prohibitionem, fecerit, hoc est, quod alienauerit extra descendentes suos, ergo non potuit dici locum esse fideicommissis, seu aliquo modo euenisse casum fideicommissi conditionalis, quia non purificata conditione illaque defecta, est perinde, ac si actus conditionalis non esset, l. si quis fundum in fi. verb. ff. de re tracten. empt. nec fufficit illam esse adimpletam, l. agē, & improprie, vt ibi iuncta l. statulibet a cū §. quintus ff. de stat. liber. cum alijs. Nec refert, quod don Ioannes iunior heredem etiam in bonis prohibitis Elbiram sororem instituerit, quoniam propter hoc ipse non dicitur contrauenisse prohibitioni, de qua in ipsa donatione habetur, & consequenter non fuit locus fideicommissis, vt in indiuiduo, & ferē in terminis nostris latē consulti las. in d. p. 96. lib. 4. in 2. dubio qui multa ad propositum considerat, quā videri possunt. ¶ Quarto principiter ex alijs dispositis ab Illust. don Enyco donatore vltra illam partem, in qua alienationem prohibuit, vt quod prouidit filiabus de dote, item in versis, & si contingerit dictum don Petrum decedere sine filiis vñ, ad finem substitutionem, non potest dici in iunctum fideicommissum simplex, vel tale propter quod iussu contingenti euenierit aliquis casus fideicommissi ad fauorem don Francisci, & ad exclusionem don Elbira. Nam in illo primo versiculo, & si contingerit vñ ad secundum versiculum, & si contingerit, duntaxat continetur prouisio don Enyco donatoris non circa loca, & caltra donata, quia de illis iam disposuerat, quod pertinerent ad don Petrum, & ad eius filios, & descendentes primogenitos semper ferendo primogenitum, ex qua prouisione vt dictū fuit supra, non potuit dici in iunctum fideicommissum nisi conditionale, cuius conditio non erit, nec adimpleta est, vt ostendimus, nec preferendo, mascululos iociminis reperio sic induci fideicommissum, nisi aliter ex verbis colligatur, vt etij, quod dicuntur infra, colligi poterit, sed in d. vers. & si contingerit i primo ipse donans voluit solum prouidere, filiabus pro dotibus, alijs vero filiis masculis securando, & tertio genitis, superflite primogenito, promittere voluit de aliquibus quantitatibus pecuniarum, seu modicis bonis, quibus possint se alere, ergo inferatur, quod sic disponendo quoad loca, & caltra non censetur dominus donator aliquod fideicommissum inducere voluisse, quia nec de eius mente constare, pōt. Et i hac parte dispositionis hoc voluisset, distulset, vel saltē tale qd disposuisset, ex quo p̄iectum fuisset mēs sua: Quod cū factū nō fuerit, p̄cludendū est q quoad loca, & caltra prohibita alienari sub hac clausula, & si p̄igerit, non dicat quoad alios descendentes mascululos aliquod fideicommissum in iunctum arg. cad. audientia, cū ibi nō extra de decimis l. si uuum §. nō dixit p̄ior ff. de acq. her. l. vñca §. sin alius deficiatis Cade cad. toll. Primo, qā non fufficit respondēre aliquid voluisse, maxime in matrematrola, qualis est materia fideicommissi, arg. l. coharedes, cū filia ff. de vulg. & pupil. nisi id disposuerit l. qd cū filiū, & ibi Bal. ff. de hered. instm. disposuisse censet expresse, vel tacite ex p̄iectura mēte dispositis, q colligit ex alijs expresse dispositis, & non aliter quia f̄d expresse id, quod tacite ex alio expresse colligitur, vt inquit Bal. in l. vñca col. f. Cade p̄ior ant. aper. tabu. & constat ex ijs, quae inquitur Bar. alij in l. j. & in l. centurio ff. de vulg. & pup. de vulg. & pupillari, q ex mēte testatoris in cōp̄diciola p̄tuit, q tacite censet verbis specialibus, expresse 50 ro dicatur verbis generalibus, & q quod p̄sumptio

q̄ teneatur in illos de familia, seu in descendentes, alienare quoniam utroque casu concessum videtur quod possit alienare descendentes, seu in illos de familia alienare, non plus, sed minus important, seu minus prohibet alienatione, quam faciat illa verba prohibeo extra familiam, seu extra descendentes alienare, vt voluit Pau. de Cast. in d. l. quoties la. j. c. de fidei. com. & colligitur ex verbis præceptoris, mei do. Barthol. Sozi. in d. l. qui roma §. cohæredes in 8. col. vers. secunda conclusio: nec huic in totum contradicit Alex. in ibi in 3. colum. nisi quia ipse noluit hæc verba minus operari quam illa prohibeo extra familiam & c. sed idem: ergo sicut illa, prohibeo extra familiam alienari, non dicuntur importare, nisi fidei commissum conditionale, vide licet si sequura solum fuerit alienatio extra descendentes seu illos, de familia, vt ferè omnes scriben. in lecturis & in cõ filiis affirmant, quos retuli & probatur in l. voluntas c. de fidei. com. l. peto §. fratres, l. cum pater §. liberis, ff. de leg. 2. & habetur in d. cohæredes, tra. 4. fortiori, vel pariter idem dicendum est de illis verbis, prohibeo alienare, nisi in filios, & descendentes & c. & de illis si vult alienare, teneatur alienare in filios, & descendentes & c. & de illis si vult alienare, teneatur alienare in filios, & descendentes, seu illos de familia, sed in casu occurrenti alienatum non fuit quicquid de dictis locis & castris, & si dici possit alienatum, reperitur alienatum in descendentes, qui etiam ad intestato succedere poterant, ergo non dicitur cõtra factum, & consequenter non euenit casus fidei com. missi, vti iam latius dictum fuit. ¶ Sexto præsupponendum est, quod illa prohibitio de non alienando fuit conditionaliter expressa, vt dictum est, & ex verbis, illis cum talis conditione &c. in dicta donatione expressis apparet, iunctis ijs, quæ inquit Cor. in consilio 301. lib. 4. Item nullus alius simul cum dicto d. Petro donario ad bona donari fuit vocatus. Item ipse Illustr. donator ab intestato decessit. His præsuppositis sic arguo, licet prohibitio de non alienando conditionaliter expressa dicat valere, tñ hoc procedit, quando is, qui de bonis disposuit, decessit cum hærede testamentario, cui poterit cauere de non alienando nec sufficeret, q̄ superesset hæres ab intestato, cui grauatius cauere vellet, quia et si in alijs conditionibus negatiuis pro illarum adimplemento sufficiat cauere etiam hæredi ab intestato. l. mutanæ. l. is, cui ff. de condit. & demonstra. tamen in hac conditione negatiua de nō alienando speciale est, vt solum possim adimpleri cauendo hæredi ex testamento, si extet, non autem hæredi ab intestato: alioquin si hæres ex testamento non superfit, principalis dispositio remaneret pura, quia conditio illa de non alienando, redditur nulla & pro non scripta habetur, vt est text. singularis in l. 4. §. ff. de condi. institu. & ibi Paul. de Cast. & est de mente Bar. in d. l. is, qui in fi. verb. sed ipse don. Eucys donator ab intestato decessit, ergo illa prohibitio de non alienando conditionaliter posita nulla dicitur, & pro non scripta habetur, quia non potuit adimpleri, cum non superstes fuerit hæres ex testamento, cui cauere poterit de non alienando. ¶ Quare ex huiusmodi prohibitione non potest dici aliquod fidei commissum inductum, quia ex eo quod nullum est, & habetur pro non scripto, nullus effectus sequi potest, cum non entis nulli sint partes l. si cui stipulatus cum ibi no. ff. de verb. obl. §. sed hoc p̄sent in auth. de sanctis. epistol. 2. & p̄ totū ff. de his, q̄ pro nō scripto habet. gl. in capitulo de obserua. re iun. l. sciendum §. dictū ff. de ædil. edic. c. ad dissoluendū de despons. impub. quod est primò notandū ad fauorē dñe Elbire. ¶ Septimo & si postquā p̄p̄t? b̄

à pa-

à pfe honorat⁹, si fuerit phibitus res alienara, & illas
pseruare liberis suis iustus, iniunctū dē fideicommissū
inter liberos secus tñ erit, si iustus fuerit post p-
hibitionē factā bona ab eo pseruari inter haredes,
& successores suos, ē cū adiectione, q̄ inferre possit,
q̄ bona nullo mō possent alienari, rō ē quā assignat
Bar. i. l. pater filii §. pater p illū tex. iuncto. prin. illius
tex. ff. de leg. 3. primo tñ casu locus est fideicommissū,
si non ex causa necessaria, sed voluntaria facta esset,
alienatio ē prohibitionē; igitur in casu occurrentis
debet dici iniunctū fideicommissū don Petro, si
ab eo facta esset alienatio: ergo cū ipse nullo modo
extra filios, & descendentes suos masculos alienaue-
rit, non potest aliquis ex descendentes petere p fi-
deicommissū bona, quā alienari prohibita fuerūt
vt etiam ex p̄missis, & clarius ex j. dicendis appare-
bit. ¶ Octauo iñduco tex. in l. cum pater §. fidei ha-
redum ff. de leg. 2. cum gl. vbi testator mandauit ha-
redibus suis, ne fundum tusculanum alienent, & ne
de familia sui nominis exiret, dubitatur, vtrū oēs ad
fundū dicerentur inuitati, respondit iure consultus,
eos esse inuitatos, dicit gl. inuitatos scilicet ad reuo-
candum, si alienent, est ergo ibi casus, q̄ fidei-
commissum resultans non solum ex simplici, sed etiā
ex geminata alienationis prohibitione non dē sim-
plex, sed p̄ditionale, si alienatio sequuta fuerit per il-
lū tex. notabilē. ¶ Nono ¶ licet prohibitio de non a-
lienando facta honorato sub eius nomine p̄prio fa-
cta esset cū adiectione, q̄ aliās ē realē prohibitionem,
facere solet, & per quā dē fideicommissum genera-
ri, vt q̄ adiectū foret, q̄a voluit bona perpetuo ad il-
los de familia peruenire, tamen ex quo facta fuit ho-
norato sub p̄prio nomine, censet personalis, & ad
alios non extendit, ita q̄ si alius esset, q̄ alienaret, nō
diceretur contrafactū prohibitioni, & consequēter,
locus non diceretur esse fideicommissū, vt est text.
apertus in §. nos igitur cum p̄cedentibus in auth.
restitu. fideicom. & in casu isto saluo illud, quod
voluit Dec. in cons. 387. secus si non sub nomine p̄-
prio, sed appellatio filius vel aliter facta esset, & sic
intelligatur id, quod velle videtur doc. communiter
in d. §. cohæredes & alibi, sed don Petrus prohibi-
tus fuit sub proprio nomine, ergo licet don Ioan-
nes iunior in lororem alienauerit, tñ non dē factū
per p̄dictā, & arg. tex. in d. l. voluntas C. de fideicō.
¶ Cum autē tota vis p̄sentis consultationis depen-
deat à remouendis ijs, q̄ ad fauorem dō Francisci s.
ponderata, & considerata fuerint, & si verisimilia
videantur, tñ ad radicē falsē minime imponunt, &
ne impediunt, rescandā sunt, quia nequaquam am-
bigendū est de bono iure dominæ Elbiræ, & q̄a no-
tando, & disputando Herennius Modestinus benē,
optima ratione decernebat, teste Archadio iurecon-
sulto in tit. de muner. & honor. Idcirco ad obiecto-
rū solutionē me accingo. Illud itaq̄ q̄ primo op-
ponebatur, introduclum fuisse fideicommissum reci-
procul, & successuum inter don Petri descendentes
masculos ponderando illa verba, nisi in descen-
dentes masculos, q̄ sunt collectiua pluriū personarū
& pluriū graduum, q̄ significant, vt gradatim, & or-
dine successuum admittatur de vno in alium, saluo,
ordine successuum arg. l. si C. de ver. sig. l. cum ita §. in
fideicommissū, & l. peto §. fratres ff. de leg. 2. & vt in
simili dē de hærede in hærede &c. per Deci. in cōf.
38. in 2. col. minime aduersari vī, quia responderetur,
primo, q̄ prohibitio de non alienando bona nisi in
filios, & descendentes, non continet fideicommissū,
quia non fuit prohibitum, quod extra descen-
dentes alienare non possit, sed per talem prohibitio-
nem censetur p̄cisa, & amputata via, per q̄ bona

prohibita impedirentur remare in descendentes,
quæ solent per alienantes impediri iura communia
ter accidentia, ar. l. neq; naturales C. de pro. Quod in-
ferf ex eo, q̄ solus don Petrus fuit prohibitus a-
lienare, vt s. & arg. tex. in l. pater filii §. fundū ff. de leg. 3. vbi
testator alienationē inter vitos p̄hibuit ad exten-
do, ita n. fiet, vt fundus de nomine meo nomen,
excat, nam sic non dē factū aliquod fideicommissum,
ergo nec in casu nostro, qm̄ prohibitio dē facta
aliū finē, igitur aliū operari non dē, q̄ illi dicitur
tor non prouidit per viam fideicommissi, cū in p̄-
fideicommissa resultare non possint, vt ex dictis
ma. Pau. de Cast. & Alex. ac Sozi. ff. in d. l. q̄ Rom.
§. cohæredes, nisi expresse donans hoc dicitur, &
luerit l. quoties C. de dona. q̄ sub mod. & ita proce-
dant omnia, illa q̄ circa istud particulariter examina-
do dixi, & p̄dicta sunt de mente Pau. de Cast. d.
quoties, & expresse Sozi. in d. §. cohæredes col. 2. vbi
aliquando & secundo &c. & refert Deci. 2. §. 1. p̄-
q̄ licet ibi q̄ri p̄sulerit, tñ in casu suo aliquam
plura verba fuerat p̄lata, q̄ citra nomē, & ius heredi-
tatis intelligi non poterant, quia in casu illo vna
prohibitionē dictū fuerat, q̄ bona semper essent dicto-
rū suorum filiorum nepotum, & descendentes,
ex qbus causabat fideicommissum l. codicillis §. i-
tuto ff. de leg. 2. itē dictū fuerat, quia voluit dicta
bona esse dictorū filiorū suorū, quæ se sine alia probi-
tione fideicommissum cōtinebant, vt late dixi supra
adit Sozi. in d. §. cohæredes in 7. col. ibi qui ius, &
mus &c. & Decius in cons. p̄dicto .2. col. Ex qbus
saluari pōt responsio s. tradita, cū p̄dicta in casu
occurrenti facta non fuerint, vt est de mente Deci.
in d. cons. 38. ¶ Secundo respondeo, q̄ p̄supposito
abq; veri p̄iudicio, q̄ per verba prohibitionis in ca-
su nostro possit dici iniunctum fideicommissum,
non tamen simplex, sed conditionale, si alienent, &
prohibitionē ab ipso don Petro facta foret, cū ve-
rissima sententia quam plenissime comprobauit, sed
per don Petrum seu per aliquem eius descendentes
minimē contrafactū fuit prohibitioni, quia si alique
translatio illorū bonorū facta fuit in aliquē, vt in
Ioannē, & in dominā Elbirā illi erant de descen-
dentibus, in quos poterat fieri, vt ostensum fuit per mo-
tina, q̄ p̄siderauit ad fauorē dominæ Elbiræ, ergo &
¶ Præterea solus don Petrus donatarius fuit prohibi-
tus, & nullus alius, illa n. prohibitio facta don Pe-
tro sub nomine proprio fuit personalis, ergo nō ex-
tendibilis ad alias personas ut supra declarauit. Acco-
dat, q̄ illa verba de vno in alium saluo iure primo ge-
nituræ subiacent, & accedunt prohibitioni prius facte
vt colligitur ex dispositis in dicta donatione, ergo
in illis subintelligitur eadem conditio, quæ locum
habet, & continetur in principali prohibitionē,
quia accessorium sequitur naturam sui principalis,
regula accessorium cum alijs de regul. iur. in 6. m.
etiam quia illa verba de vno in alium dicuntur
de parte ipsius prohibitionis, quia cōtinuare fami-
ne dicitur de vno in alium, ergo illa debent intelli-
gi dicta, & posita sub eadem p̄ditione, sub qua
facta prohibitio, per ea, quæ sumi possunt ex ver-
Bar. in cons. 39. incip. cola reliquit, & faciunt notū
Bar. in l. in repetendis ff. de leg. 3. in 1. col. veritas
nos circa p̄dictā, & arg. l. nam ad ea ff. de condi-
& demon. & faciunt notū in l. talis scriptura in
de leg. 1. & in l. 3. ff. de liber. & posthum. §. 1. ¶ Rursus
illa verba de vno in alium non respiciunt principia
lem dispositionem fideicommissi, quia non
sum, sed respiciunt executionem, & modum
dēdi, & sic accessorie posita fuerē, ergo nō dē

dispositione alterationis phibite
62
63
64

Præterea aliter hic tex. respondeo, q in casu nostro, prohibito alienationis non fuit cōditionaliter posita, quia verbum conditio non semper ponitur, p illa, quæ suspendit, nec prout diffinitur, & tractatur, in l. j. ibiq; Bar. & per totū. ff. de cond. & demonst. sed pro grauamine, & onere ad l. j. cū ibi not. C. de pact. & hoc modo potest intelligi ex illo verbo sibi copulato, dicendo cum tali pditione, & vinculo, nam præcedentia declarantur per sequentia. l. si seruus pluriū cum gl. ff. de leg. j. ibi ergo ponitur casus diuersus à nostro. ¶ Tertio principaliter non repugnat, q illa verba nō possit disponere, nisi in suos filios, & descendentes, æquipollent illis verbis, q non possit alienare, seu disponere extra descendentes, vel saltem illis, q nō possit alienare bona, vt ea in familia remaneat vt colligitur ex verbis Paul. de Cast. in d. l. quoties, vt sapē iā dictū fuit: sed per hæc vltima, & proxima, verba inter descendentes dicitur inductū fideicommissum, vt fatent magis cōiter scriben. ergo, & per illa, prohibuit alienare nisi in filios, & descendentes; Respōdēdo nanq; dicas istud fundamentū retorquē dū est, qm per illa verba phibeo extra descendentes alienari, vel phibeo bona alienari, vt remaneat i descendentes, non inducit fideicommissum simplex, sed pditionale, si facta erit alienatio d. l. volūtas l. quoties C. de fideicommissi. l. cū pater §. libertis, l. peto. §. fratre ff. de leg. . & argumento d. l. . §. si quis ita ff. de adim. lega. Alex. in d. §. cohæredes, Deci. in cons. 38. & in cons. 287. & ferē ab omnibus, quos allegauī in dicto tertio argumento, hæc snia recepta reperit, ergo idē dicendū est de prohibitione facta in casu nostro: sed nulla reperit alienatio facta à don Petro cōtra prohibitionem, igitur locus esse non potest alicui fideicommissio, vt latius dictum fuit: immò plus dicebant; q verba huius prohibitionis ad inducendum fideicommissum minus dicebantur operari, q illa extra familiam, seu extra descendentes, & quā illa vt in familia, seu, vt in descendentes bona remaneant per dicta latius supra quæ omitto ne sepius idem repetere videar. Coniecturis autem alijs, q vltra prohibitionem alienationis adesse videntur i casu nostro, & de quibus in dicto tertio fundamento, dictū est, j. singulariter respondebitur. ¶ Quarto principaliter non aduersatur tex. in l. is qui ff. de leg. 3. vt s. inductus: Nā primo dici potest, q alia est verborū, conceptio, de qua in d. l. is q, alia & diuersa in casu proposito, j. Nam in d. l. is qui non fuit facta prohibitio alienationis, sed aliquibus libertis ex plurib; testator prædium legauerat, & petierat, vt curaret, ne de nomine suo exiret; dr̄ ibi, q inter omnes dr̄ factū fideicommissum, quia ibi fuerunt expressa verba testatoris dispositiua, & apta ad fideicommissum directā sub nomine appellatiuo, & omnium collectiui vt ibi de nomine meo, arg. d. l. cum ita. §. in fideicommissio, & d. l. peto. §. fratre, & l. si. C. de verb. sig. An autem ibi fuerit fideicommissum simplex, vel conditionale, si facta fuerit alienatio extra nomen testatoris de mēte gl. fin. ibi est, allegādo tex. in d. §. fratre, q dicatur conditionale, quia tex. in d. §. fratre loquit, in hoc casu, ergo ille tex. retorqueri potest. ¶ Sed posito ē q in d. l. is q p̄supponat simplex fideicommissum esse, dico, q ibi tex. non loquitur, qn res erat phibita, extra nomen, seu familiam alienari, quia tūc locus esset fideicommissio, sequuta alienatione, vt supra, sed loquitur, quando simpliciter verba dispositiua apta importare fideicommissum ad honoratos directā fuerant ad fauorem familiæ, & nominis, testatoris, qā tūc dicitur fideicommissum reciproci, simplex, & successiuū omnibus iniunctum d. l. si. C. de verb. sig. d. l. cum ita. §. in fideicommissio, iūcta. l. omne

omne verbū C. cōia de leg. cum ibi not. l. vnū ex familia §. idem Marcus ff. de leg. 2. & facit id, qd habet per Sozi. in d. p. 2. 5. 1. 2. lib. maxime in 6. col. ¶ Posset et sic distingui, qd aut pluribus vocatis simpliciter, facta fuit prohibitio de alienando sine alia verborū, adiectione, & tunc fm gl. & Ioan. de Imo. in l. codicillis §. instituto ff. de leg. 2. valet prohibitio, & censetur facta ad fauorem omnium, & consequenter inter omnes dicitur factum fideicommissum, quia opinio est cōmuniter reiecta, qd hoc modo dī nuda, & inualida prohibitio, & consequenter ex ea nō potest fideicommissum aliquod resultare. vt et in simili terigi supra, & expresse istud tenet gl. Bar. & Alex. & Moderni. in d. l. filius §. diuī, & Alex. Sozi. Pau. de Cast. & alij in d. §. cohæredes, & iste non vī casus no ster. ¶ Sin vero vltra prohibitionē de alienando testator aliqua verba adiecerit, ex quibus possint coniecturæ sumi, qd mens testatoris fuerit, ex prohibitione voluisse inducere fideicommissum, & tunc non ex simplici prohibitione, sed ex illa cū p̄dictis, que ex alijs verbis, & dispositis colligi p̄nt, dī resultare fideicommissum l. Tertia scio §. scia libertis ff. de leg. 2. & iste est propriè casus d. l. codicillis §. Instituto cum gl. ibi, nā etiam ex coniecturis, & mente p̄sumpta, quæ ex alijs dispositis colligitur, facillè causatur fideicommissum, vt sepe iā diximus: ¶ & in casu isto, gl. in d. §. Instituto, & qd ibi inquit Io. de Imo. saluari, potest, cū illa gl. retulerit ad eū tex. qui in hac specie, loquitur & hoc mō Sozi. in d. §. cohæredes in 5. col. saluat gl. & Ioan. de Imo. in d. §. Instituto, per text. et in d. l. codicillis §. mater, facit d. l. vnū §. idem Marcus & quod voluit Sozi. in consi. 227. lib. 2. ¶ Aut qd fuit prohibitus alienare extra familiam simpliciter, & factum censetur fideicommissum conditionale, inter eos de familia d. l. voluntas cum alijs: Idem, si vltra prohibitionē alienationis adiecta essent verba, non dispositiua, sed mediata, vt bona remaneant, in familia, vt s. d. l. cum pater §. libertis: si aut ista verba per viam rationis essent addita, dicēdo, quia voluit, qd bona remaneant vel relinquatur illis de familia, vel descendētibz, tunc simplex fideicommissum diceretur inductū, non autē p̄ditionale. Alex. in d. §. cohæredes, Decius in consi. 38. sed postea Decius in consi. 387. in hoc mutauit sententiā, qd conditionale fideicommissum censetur, qd dictū multis rationibus corroborat. ¶ Animaduertendum etiā, qd quod si pluribus quid relictum fuerit, & iniunctum, ne id alienent, sed in familia retineant, censetur conditionale fideicommissum, vt supra d. l. cum pater §. libertis cum alijs: Idem, si quis prohibitus fuit alienare, extra illos de progenie, & hoc modo intelligo id, qd voluit Ioan. de Ana. in consi. 47. si verò hæres institutus grauatus fuerit fundum liberis, seu illis de familia, vel descendētibz restituere cum prohibitio ne subsequuta, ne fundus exeat de nomine familie, vel ne alienetur extra familiā, tunc dicitur factū fideicommissum simplex, non autem conditionale, d. l. cum pater §. ab instituto ff. de leg. 2. Ratio diuersitatis esse potest, quia primo casu facta fuit simplex prohibitio de non alienando, secundo casu duplex adfuit prohibitio, vna legis, testatoris hæredem grauante fundum restituere libertis, seu illis de familia, quia lex illius rei prohibet alienationem auth. res, qd C. commu. de lega. secunda hominis, hoc est testatoris, phibentis ex post alienationem extra familiā, vel qd res nō exeat de nomine, seu de familia & c. vel de descendētibz: & t̄ duplex phibitio de non alienando est fortior, q̄ simplex c. verum cum gl. extra de p̄dit. appof. §. sanctissimas in auth. de aliena. & emphi. Par. & alij oēs in d. l. filius familias §. diuī in princip.

Paul. de Cast. in consi. 263. circa prin. aliter quoque in ferit, qd si prohibitio de alienando extra familiam, seu extra descendentes p̄cessit illi in iussum, & mandatum de restituendo illis de familia, seu de descendētibz, censetur factum fideicommissum non simplex, sed conditionale, arguendo à p̄rio eorū, qd p̄uocantur xi per d. l. cum pater §. ab instituto, & quia ista mandatum de restituendo dē regulari à principali dispositione de non alienando extra familiā, quia in iusmodi continet fideicommissum, vt s. arg. causa fori de reg. iur. in 6. & l. cū pater §. libertis ff. de leg. 2. Itē mandatum de restituendo subsequens censetur appositum pro executione prohibitionis p̄cessit, bula, idcirco ab illa regulari debet, & non e. c. clari j. vbi casus de p̄bend. & ibi scriben. ¶ Quia mandatum principale, qd eliciebatur ex verbis loci, dicitur in consi. 47. modicum adueniari vī, quod ex illis verbis, de quibus in d. consilio, quæ uolunt ferē similia verbis p̄latis ab illis, don Emendatore, vt dictum fuit superius, censetur fideicommissum significari, vt inserti ibi Anania in consi. non declarat, an simplex, an conditionale, sed ex quo facta fuerat simplex prohibitio, ne res alienaretur extra illos de progenie, debet dici fideicommissum conditionale, sicut quando prohibitio facta esset, res extra familiā alienari posset d. l. voluntas C. de fideicom. etiam si adiecta forent huiusmodi verba, in progenie res remaneat, seu hoc modo, vnde de progenie relinqueretur, quia hæc subsequenter habita tanquam accessoria, & exequutia prohibitionis extra familiam regulanda sunt ab ipsa prohibitione, vt solum dicitur iniunctum fideicommissum, vt testantur Alex. & alij magis communiter in d. §. cohæredes, Sozi. in consi. 227. & plenius declarant, sicut supra etiam in fortioribus terminis & iudicant, quia ipse Anania arguit de casu, quo prohibitio facta esset extra familiam, vel quando etiam adiecta esset illa verba, vt in familia remaneant & c. ad eū, in quo ipse consuluit, & licet in d. consi. sentiat, qd illa fuerit phibitio realis, vt ibi in 2. col. vbi ex quibus omnibus & c. tamen hoc dē intelligi sōit, quoad effectū, vt superiūtes de familia, seu de progenie nō possint ad p̄iudiciū nasciturorū alienare, & sic alienando dicatur esse locus fideicommissi, quoad nascituros, & nō p̄sentientes, & hæc est mens Io. de Ana. ibi: quo fit, vt per probationem de non alienando extra illos de p̄genie non dicat causam simplex fideicommissum, sed cōditionale, videlicet si legatua fuerit alienatio p̄ dicta superius. Et hæc sententia est et de mēte concilii nostri dñi Ludouici, Bolognini p̄ceptoris mei in addit. ad dictū p̄lū Anania. ¶ Nō refragat Sextū principale argumentum à phibitione alienationis locorū, & c. strorū, ad qd illustr. don. Enycus affectuōne habet vī iuxta qd hñr in l. lex qd C. de admitt. tut. qd rerum alienatio solet operari, qd prohibitio alias nuda dicitur lida p̄ ea, qd habentur in d. l. filius familias §. diuī, multiplicando, qm testator prohibuit turrim fortium palatiū, & similia alienari posse, Roma. in l. l. qd lū in fi. ff. de acq. har. qd vltra qd prohibitio valet, cit et significatiua fideicommissi reciproci, & in cessu inter illos de familia, seu de descendētibz, vt voluit gl. & legētes in l. voluntas la. j. C. de fideicom. l. codicillis §. mater ff. de leg. 2. Huic. n. cōsiderandum qd inter ceteras vī p̄miss. ma. responderi p̄t, vt legatū repetitū fuit, qd si admittamus aliquod fideicommissum inductū esse, debet censeri p̄ditionale, si facta fuerit alienatio, & non aliter, quia sic censetur facta prohibitio, propter rerum affectuōnem, non extra familiam, & descendentes alienari possunt.

rum opinio probari vñ in l. Gallus in princ. ff. de lib. & posth. ubi testm factum fm consilium Galli, si filius me viuo morietur, & ex eo nepos infra decem menses natus fuerit, ualeat, nec prateritione annullatur, ergo per illa verba, si filius meus & c. filius censetur institutus. Tertia coniectura est, qñ disponens foeminas excludit pp liberos masculos, nam tunc liberi positi in conditione censentur honorati; Quarta qñ testator disponēdo inter suos filios, & descendentes in conditione fecit mentionem de liberis masculis, Guid. Pap. decis. 184. clarius in decis. 469. & decis. 600. Dec. in cons. 270. & Corn. consi. 20. consi. 226. & 272. & 306. lib. 4. Quinta, qñ disponens inter liberos transiit ad plures gradus substitutionum, quia tunc liberi in conditione positi censentur uocati, ut tradit Petr. de Anch. in cons. 70. contra Philippum, alias 73. Imò nonnulli fuerunt, qui dixere, qñ passim expressi in conditione censentur instituti, & uocati l. Lucius la 2. & l. si quis ita heres instituitur si legitimus ff. de heredib. institut. ad idē tex. in l. si ita stipulatus ff. de oper. lib. Præterea & si conditionalia uerba expressē nō disponunt d. l. si quis sub conditione ff. si quis omisi. caus. testa. tñ non excluditur, qñ inter liberos tacite saltem non disponant ad inducendum fideicommissum, quia, ut sape dictum est, fideicommissa ē ex tacita, & præsumptamēte facta intelliguntur iurib. vulgaribus, sed ex verbis condōnalibus si sine liberis tacita mens testatoris perpendi pōt d. l. Lucius la 2. ff. de heredib. institut. l. si ff. de iur. delib. ergo & c. istam partem multi sequuti sunt, Sali. Castr. Corn. Oldra. Bald. in lectura antiqua in d. l. i. C. de cond. infer. Castr. in l. si cum dorem in princ. ff. sol. matr. & in cons. 14. lib. 1. & 263. lib. 2. Sed præmissis non aduersantibus, contrariū verius esse reor, qñ ex verbis conditionalibus, & si contigerit sine filiis, & descendentes masculis de cedere & c. ipsi filij, & descendentes non censentur inuitati, nec uocati per fideicommissum, qñ uerba conditionalia non disponunt d. l. si quis sub conditione ff. si quis omisi. caus. testa. & est text. notabilis, qui in terminis probat, in Lex factō §. ex factō tractatum ff. ad Treb. prout illum ēt inducit Soc. & inductionē defendit in l. cum auus col. 85. cū alijs usque ad antepen. col. ff. de cond. & demon. & hoc tenuit gl. magis cōiter recepta in d. Lucius la 2. Alex. in d. Lex factō §. ex factō, & infinita ad propositū cumulari possent, quibus plena sunt consilia omnium scribentium, ut hñ per Alex. in consi. 185. 2. lib. 2. Cum. in consi. 121. qui attestantur crebrō hanc opinionem approbatam esse ēt in casibus, quibus adessent coniecturæ proximē relata, ut uoluit Socin. in d. l. cum auus; quæ opinio in consulendo, & iudicando sequenda est, non obstantibus coniecturis, de quibus supra illis enim responderi potest, & primā uidelicet, qñ liberi positi in conditione grauati reperirentur, nam fm Alex. in d. l. Centurio quamuis opinionem Bar. ibi multi, quos refert, sequuti fuerint, tamen contrarium fm eum uerius est, ut scribentes cōiter sequuti fuere, ut hñ etiam per eum in d. consi. 22. 24. & 185. 2. lib. 2. & Cum. in d. consi. 121. Dec. in consi. 20. inter sua consilia 40. Alex. consi. 13. lib. 4. Et licet Soc. in d. l. cum auus, pen. col. asserat se aliās sequutum fuisse opinionem Bart. in l. cum filio ff. de leg. 1. tamen in ult. col. postquam multis allegationibus, & quottis impleuit folium, testificatur temporibus suis ferē omnes Doctores Italiae consuluissē pro opinione gl. in d. l. Lucius, qñ liberi sic positi in conditione non dicantur regulariter, & passim inuitati, & licet quandoque aliqui consulendo contrarium tenuerint, tamen ipsi moti fuerunt ex alijs quibus

rum opinio probari vñ in l. Gallus in princ. ff. de lib. & posth. ubi testm factum fm consilium Galli, si filius me viuo morietur, & ex eo nepos infra decem menses natus fuerit, ualeat, nec prateritione annullatur, ergo per illa verba, si filius meus & c. filius censetur institutus. Tertia coniectura est, qñ disponens foeminas excludit pp liberos masculos, nam tunc liberi positi in conditione censentur honorati; Quarta qñ testator disponēdo inter suos filios, & descendentes in conditione fecit mentionem de liberis masculis, Guid. Pap. decis. 184. clarius in decis. 469. & decis. 600. Dec. in cons. 270. & Corn. consi. 20. consi. 226. & 272. & 306. lib. 4. Quinta, qñ disponens inter liberos transiit ad plures gradus substitutionum, quia tunc liberi in conditione positi censentur uocati, ut tradit Petr. de Anch. in cons. 70. contra Philippum, alias 73. Imò nonnulli fuerunt, qui dixere, qñ passim expressi in conditione censentur instituti, & uocati l. Lucius la 2. & l. si quis ita heres instituitur si legitimus ff. de heredib. institut. ad idē tex. in l. si ita stipulatus ff. de oper. lib. Præterea & si conditionalia uerba expressē nō disponunt d. l. si quis sub conditione ff. si quis omisi. caus. testa. tñ non excluditur, qñ inter liberos tacite saltem non disponant ad inducendum fideicommissum, quia, ut sape dictum est, fideicommissa ē ex tacita, & præsumptamēte facta intelliguntur iurib. vulgaribus, sed ex verbis condōnalibus si sine liberis tacita mens testatoris perpendi pōt d. l. Lucius la 2. ff. de heredib. institut. l. si ff. de iur. delib. ergo & c. istam partem multi sequuti sunt, Sali. Castr. Corn. Oldra. Bald. in lectura antiqua in d. l. i. C. de cond. infer. Castr. in l. si cum dorem in princ. ff. sol. matr. & in cons. 14. lib. 1. & 263. lib. 2. Sed præmissis non aduersantibus, contrariū verius esse reor, qñ ex verbis conditionalibus, & si contigerit sine filiis, & descendentes masculis de cedere & c. ipsi filij, & descendentes non censentur inuitati, nec uocati per fideicommissum, qñ uerba conditionalia non disponunt d. l. si quis sub conditione ff. si quis omisi. caus. testa. & est text. notabilis, qui in terminis probat, in Lex factō §. ex factō tractatum ff. ad Treb. prout illum ēt inducit Soc. & inductionē defendit in l. cum auus col. 85. cū alijs usque ad antepen. col. ff. de cond. & demon. & hoc tenuit gl. magis cōiter recepta in d. Lucius la 2. Alex. in d. Lex factō §. ex factō, & infinita ad propositū cumulari possent, quibus plena sunt consilia omnium scribentium, ut hñ per Alex. in consi. 185. 2. lib. 2. Cum. in consi. 121. qui attestantur crebrō hanc opinionem approbatam esse ēt in casibus, quibus adessent coniecturæ proximē relata, ut uoluit Socin. in d. l. cum auus; quæ opinio in consulendo, & iudicando sequenda est, non obstantibus coniecturis, de quibus supra illis enim responderi potest, & primā uidelicet, qñ liberi positi in conditione grauati reperirentur, nam fm Alex. in d. l. Centurio quamuis opinionem Bar. ibi multi, quos refert, sequuti fuerint, tamen contrarium fm eum uerius est, ut scribentes cōiter sequuti fuere, ut hñ etiam per eum in d. consi. 22. 24. & 185. 2. lib. 2. & Cum. in d. consi. 121. Dec. in consi. 20. inter sua consilia 40. Alex. consi. 13. lib. 4. Et licet Soc. in d. l. cum auus, pen. col. asserat se aliās sequutum fuisse opinionem Bart. in l. cum filio ff. de leg. 1. tamen in ult. col. postquam multis allegationibus, & quottis impleuit folium, testificatur temporibus suis ferē omnes Doctores Italiae consuluissē pro opinione gl. in d. l. Lucius, qñ liberi sic positi in conditione non dicantur regulariter, & passim inuitati, & licet quandoque aliqui consulendo contrarium tenuerint, tamen ipsi moti fuerunt ex alijs quibus

quibus cōiecturis, q̄ concurrebant, ultra quod filij seu liberi essent in condōe positi, quib. cōiecturis nō obstantib. ipse inquit cōtrariū tenuisse, & q̄ p̄tens cōiecturis ipse rādīt in quodā consilio edito pro filiis dñi Andree Barba. & credo, q̄ sit cōf. 116. lib. 4. & qm̄ ista cōiectura prima non uendicat sibi locū in casu occurrenti, quia filij, & descendentes positi in condōe nō reperiuntur grauati, sed solus don Petrus in dando, & distribuendo certū quid p̄ dotib. filiarū, & descendentiū, necnō inter alios masculos locū primogeniturā non tenentes, idcirco ulterius circa eam non insistentū esse putauī. ¶ Se cunda cōiectura cōsideratur, qm̄ liberi in condōe positi essent de liberis, & de descendētib. disponētis, prout uolunt Salic. & alij in d. l. C. de cond. insert. sed hanc cōiecturam reprobatur Soc. & benē ex multis. q̄ ipse considerat in d. l. cum auus col. 87. versū. & ista oīa iura & c. & q̄ non sufficiat hmoi cōiectura, expressē tenuit Bar. in d. l. Lucius la. 2. & ibi gl. cōter recepta, & opinionē Bart. crebro approbant legentes, & consulentes, quicquid dixerit Com. in cōf. 89. & 306. lib. 4. & in plurib. alijs; & licet Salic. & alij in d. l. 1. 5. Bar. allegēt tex. in d. l. Lucius, retorqueri tñ pōt. primo q̄ loquatur de liberis in condōe positis, qui non erant de descendētib. testatoris, sed fratris haredis instituti, & sic non meref allegari. Et si quis replicaret, q̄ si in casu dictē legis, quē loquitur de liberis fratri, qui censentur extranei. l. vnica §. ex tranēu. C. de rei vxor. actio. illi censentur uocati ex tacita mente testatoris, ut ibi, ergo a fortiori hoc dicendū est de liberis disponētis, qui ab eo magis p̄sumuntur dilecti d. l. cū acutissimi C. de fideicom. cum alijs. fateor, q̄ apponendo liberos in condōe ad exclusionē substituti, tacitē p̄sumitur disponēs uoluisse porius liberos, q̄ substitutū fore admittendos, sed non ex dispōne testamentaria, & tanquam uocatos ex testō, sed ab intestato, ut ibi declarat gl.

74 & rectē, qm̄ conditio, si sine liberis, & si dicat appōita fauore liberorum, ut uoluit gl. in l. filius §. cū quis ff. de leg. 1. & argu. d. l. cū auus, d. l. cum acutissimij, gl. aliter §. cum aut. C. de instit. & subst. sub cond. fact. tñ hoc debet intelligi quo ad finē excludendi substitutū, quo excluso liberi ualeant succedere instituto, seu grauato aliquo mō, uidelicet ex illius testō, uel ab intestato. Præterea nō requirit ad hoc, ut tales excludāt substitutum, q̄ liberi ipsi positi in condōe haredes fuerint. d. l. filius §. cum quis, sed solum q̄ esse potuerint ex testō, uel ab intestato, ergo tacita, seu p̄sumpta mens testatoris non fuit, q̄ succederent ex testō testatoris, ex quo simpliciter fuerunt in condōe positi, sed ex quo substitutum dār excludere, dicentur ex mente testatoris posse grauato ab intestato succedere d. l. Lucius: & quoad hoc reputatum fuit prudens consiliū testatoris. Vel melius & latius dicere possumus, prout multipliciter rādīt illi tex. in d. l. Lucius Soc. in d. l. cum auus in 88. col. ad quem me remitto. ¶ Alia tertia ē cōiectura, q̄ disponens in condōe, & dispōne sapienter mentionē fecerit de masculis, & p̄ter q̄ uoluerit prouidere masculinitati, & agnationi, seu familia, q̄ per masculos conseruatur, ut supra, & sic masculi descendētes et in condōe positi censentur uocati, ut asserunt plures, quos allegauī, non vñ in casu occurrenti aduersari. primo quia p̄rium uerius esse dicunt cōter scribentes, & ipsemet Guid. Pap. qui auctor fuit huius dicti in dictis decisionib. suis maximē 184. & decis. 600. in qua snām mutasse vñ, & affirmat iudicatum fuisse contra eius opinionem: & inquit las. in consil. 96. pen. col. 4. lib. q̄ ista qualitas masculinitatis et fauore agnationis adie-

ta licet operari possit alios effectus, non tñ hunc, q̄ inter descendentes masculos disponētis cōtinetur inductum fideicommissum, ut ibi per cum, machis ijs. q̄ ibi ait in 1. col. & inquit Petr. de Anch. in consil. 119. pro clariori. nō refert, an de filiis masculis qm̄ qm̄ de filiis quis simplr mentionē fecerit, an de filiis simpliciter, intelligitur de masculis, & p̄terea responsum ē octauo motio principali. ¶ Alia cōiectura, q̄ qm̄ deuentū fuit ad plures gradus substitutionum, liberi, & descendentes sub condōe positi dicātur inuitati, p̄sertim qm̄ de masculis motio facta esset, ut uoluit Petrus de Anch. in d. consil. 70. alias 73. contra Philippum, quem aliqui quique sequuti fuere, ut refert Soc. in consil. 104. vol. 3. non est de iure substantialis, & illam reijciunt Soc. & infiniti alij, quos ipse allegat in d. l. cum auus penult. col. & in d. consil. 104. pen. col. ab illa ēt recedisse ipsemet Petrus de Anch. in d. consil. 119. & Alex. plenē in consil. 185. 2. vol. & in consil. 64. 5. vol. ubi dicit Petrum de Anch. in leduris, & cōfiliis idem uoluisse, ut ibi in 56. & 11. col. Itaq; cum ista opinio sit cōter recepta, ab illa non est recedendum, & super illa ulterius non est insistentum. ¶ Nō obstant illa, quā in nono principali fundamento partis aduersæ dicta fuere, quia oīa dicuntur sub lata per ea, quā copiose supra relata, & conclusa sunt in tertio principali motio facta pro parte doming. Ebra, quia in casu, de quo agitur, prohibitio alienationis non fuit facta cum rōne generalis, dicendo, quā uoluit bona prædicta ad descendentes masculos puenire, sed simpliciter, q̄ non possit disponere in iura, & in morte, nisi inter filios, & descendentes, quē uerbanō dicuntur rationem significare, sed potius solam prohibitionē alienationis extraxit, & descendentes iustificare uoluisse, uel possit, q̄ et dicitur induci fideicommissum, dicendum ēt fuisse condonāte, quia si idem important uerba, de quib. supra, quod significant illa, ut bona in familia remaneant, quā rationem nō important, sed simplicem causam, quā prohibitio uestita censetur, inferitur, q̄ in casu isto censetur causatum condonāte fideicommissum. Vel dato absq; ueri præiudicio, q̄ uerba, de quib. in hac prohibitionē, poneret rationē, tñ adhuc posset defendi, q̄ significant non simpliciter fideicommissum, ut plenē disputauī, & tenuit Dec. in d. consil. 387. §. & sape dictū fuit supra, & ibi dicta hic aliter non refero: ex quibus cessare uidentur illa, quā in nono fundamento partis aduersæ dicebatur. ¶ Superest nunc, ut respondeatur illis, quæ dēcti mo, & ultimo loco ad fauorem don. Francisci descripta fuerunt, quibus conclusum est, q̄ ex potius matrimonialibus negari non pōt, quin illi dō. Enycus donator uoluerit, & potuerit quoad loca, & castra donata inter filios, & descendentes masculos dō Petri donatarij intro ducere ius, ordinem primogenituræ de uno in aliū, donec ad uultū uenerint, & masculis nō extrantib. inter filios, & descendentes foeminas, & illarū descendentes, ut extrant dictorum pactorum colligi pōt. q̄ ius, seu ordinem primogenituræ minimē seruari, & illi locus, et potuit citra ius, & nomen fideicommissi, ut plenius in dicto decimo motio ad oculum fuit demonstratū; q̄ oīa etiā tam clare, aperte q̄ sint dicta, ut nō aliter esset tergierandū, tñ ut ueritati locus sit, ut desinā adhuc oēs nubeculas remouere: Nā hanc don. Enycum ius fideicommissi, ordinemq; primogenituræ introducere uoluisse, sed non simpliciter potuisset, si uoluisset, stante cōsuetudine primogenituræ q̄ in regno Aragoni, ut asserit, est approbata, sed sub adōne, qm̄ prius donatio dictorum locorū

diñe primogeniturę cōdōnaliter posita, qm̄ uerba cōdōnalia verē, & propriē sunt adimplenda. alioquin dispositio effectū sortiri non pōt. d. l. i. quis fundum in final. uerb. ff. de contrah. empt. d. l. qui haredi; d. l. m̄uius cum alijs similib. Ex quib. omnibus cōstat, D. Elbiram & D. Franciscū fōuere iustitiam, ad illuq; fauorem pronūciādum esse. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Prohibitio alienationis quando simplex fideicommissum, & quando conditionale in casu alienationis inducat, & quis sit vtriusq; fideicommissi effectus.
- 2 Ad fideicom. simplex inductum ex prohibitionē alienationis alij uocati non admittuntur, si vnus ex prohibitis alienauerit, nisi post mortem alienantis.
- 3 Fideicommissi bona irrevocabiler non alienantur, sed renocabiliter, durante uita grauati post eius mortē p fideic. restituere.
- 4 Clausula ad habendum & tenendum inter diuidentes, inter quos erat fideicom. apposta quid operetur.
- 5 In diuisione quando ea, que a testamento dependent, per uerba generalia censeantur remissa, & quando non.
- 6 Filio, & nepotib. ex eo institutis, & inuicē substitutis vulgariter, pupillariter, & p fideicommissū, quō nepotes uotati dicant.
- 7 Prohibitio alienationis onus, odiū, iurisq; exorbitatiā cōtinet.
- 8 Et debet uerē, & propriē intelligi, nec de casu uero ad improrūm extenditur.
- 9 Et facta filijs non extenditur ad nepotes.
- 10 Nec ultra quartum gradum trahitur.
- 11 Et facta simpliciter, quā non sit respectiua, non tenet.
- 12 Res prohibita alienari, semel effecta alienabilis semper durat alienabilis.
- 13 Fideicommissarij verē, & propriē non sunt heredes, sed large, & improprīe.
- 14 Et dispositione odiosa de heredib. loquente non cōprehendunt.
- 15 Statutum, quōd possessio continuari debeat in heredes, locum non habet in fideicommissarijs.
- 16 Et est exorbitans, ac contra iuris regulas.
- 17 In dispositione facta per nomina collectiua quę persona comprehendant, & quę admitti debeat, eueniēte casu dispositionis.

E P I T O M E.

Prohibitio alienationis domus facta heredibus simpliciter, quia testator uoluit domum perpetuo stare pro habitatione, & usu heredum, & descendētiū, inducit fideicommissum simplex, & successiū non in casu alienationis, sed ut vnus post mortē alterius admittatur; Cui fideicommissio in diuisione per clausulam ad habendum, & tenendū, et per alia uerba pregnantia renūtiatum censetur; Neq; dicta prohibitio heredibus facta ad fideicommissarios trahitur.

CONSILIV M. LXXXV.

In hac cā domus vendita, ut asserit, contra prohibitionē expressam in testō factā, ultra copiose ab excellen. D. Consultore descripta, q pro magna parte fuerunt a Croto in l. qui Romā §. duo fratres ff. de verb. obl. cōsiderata, & p cū latius in quodā cōsilio suo, qd habeo penēs me, cui excellen. D. Vincentius de Ocha, & ego quā plura addēdo subscripsimus, quoad principale dubiū, an per diuisionē, & clausulas in ea appostas dicat renūciatū fideicommissosq; ex prohibitionē alienationis inferē, addā nō nulla, p supponendo unum, qd in iure uerissimum esse arbitror, q in casu occurrenti ex prohibitionē alienationis resultare dē simplex fi-

deicommissum, nō aut sub illa cōdōne, si domus alienata fuerit: circa qd summo opere animaduertendū est, q notabilis ex hoc effectus sequet, & nam aliud est, q testator dixerit, phibeo heredib. meis uel libet eorum oēm uēditionē, & alienationē domus, quia cā uolo perpetuo stare p habitationē, & usu heredum, & descendētiū, & tunc dē inducitur fideicommissum simplex, & non in casu, quo fuerit alienatio; & istud fideicō. censet esse factū successiue, vt 3, vt vnus admittat post mortē alterius, ut uoluit Aret. in d. §. duo fratres, & hic est casus notiss. Aliud, q sit facta phibitio alienationis domus, vt remaneat p usu familiae, uel herediti, & tunc non dē simplex fideicommissum inductū, sed cōdōne, uel delicti, si fieret alienatio, & in casu solū alienationis, ut in l. peto §. fratre ff. de leg. 2. l. filius ff. cum pater ff. de leg. 1. & idē nulla secuta alienatione nullum indicere inductum fideicommissum, ut in l. p. Aret. in §. duo fratres, & notabiliter hac oīa declarat insignis pceptor Bar. Soc. ibi in §. casu, & plenimē ē in cōf. 43. in 3. vol. in 3. & 4. col. nec nō in l. cognatis in 10. col. in versi. secundo habemus ff. de reb. dub. vt ē ponderat D. Consultor, & est de mēte d. D. Vincentij, ergo in casu, de quo agit, p phibitiō nē alienationis dē factū fideicommissum simplex, & nō in casu alienationis, qā testator usus fuit uerbis, & insup phibuit domus alienationē, quod uel cā debere stare ppetuo & c. per p dicit; & ex hoc uoluit Bar. in l. pater filium §. fundum ff. de leg. 1. ex eo, quia testator in casu nostro dixit, qā uoluit, nā uerbum uolo sui natura importat simplex fideicom. ut in l. 2. cōia de leg. Rursus, q dixit, uoluit stare debere ppetuo, alioquin si diceret introducitur fideicommissum in casu alienationis, scilicet alienatio sequuta fuisset, pfecto testator non habuisset intentum suum, qd ppetuo & c. Primo quāli aliquis de heredib. prohibitis decederet, relicto cetero neco herede ab intestato, non facta alienatione aliena, bona extra hēdes, & descendētes testatoris cēderent, cū nulla esset facta alienatio, ut in l. capite. §. cū inter fm̄ intellectū Bar. & cōem ff. de leg. 2. & c. in d. peto §. fratre; secundo respectu galimelligeret facta in casu alienationis, sequeret, q phibitio non posset extendi ultra quartū gradū, ut in auct. de restitutorio fideicom. & ibi Iacobo de Beluio, & Ang. unde si sumus in casu, quo dicat inductum fideicommissum simplex, non poterit successor ceteris ab intestato admitti argu. l. cū ita §. in fideicō. ff. de leg. 2. & arg. not. per Bar. in l. ut iurilurandi §. liberi ff. de operis liberto, & donec erit aliquis de descendētib. testatoris, durabit fideicommissum, at gu. d. §. in fideicommissio, & l. si. C. de verb. sig. & pater intētiōni testatoris erit satisfactū, qui uoluit domū debere stare apud descendētes suos. ¶ Et effectus huius fideic. simplicis cōprehensū sub prohibitionē alienationis est, vt solū dicat factū successiue post mortē illius, q alienauit, ut per D. meum in l. §. duo fratres, & in d. cōf. 43. Ex quib. inferet, q vnus ex phibitis alienauerit uiuente ipso, non poterit alij uenire & alienationē, nec dicent uocati nisi post illius mortē, & iō si qui, uiuēte adhuc, agere uellent, nō possent, q a line actione decesserit, cū nondū dies uenisse, nec cessisse dicatur, cedere diē ff. de verb. sig. l. si. §. filij ff. de leg. 2. per totum ff. & C. qñ dies leg. ced. iunctis ijs, quę huiusmodi dies incertus ff. de cond. & demon. ¶ Præterea quis est grauatus per fideicommissum post eius mortem, quamuis bona fideicommissi non possint uocari.